Nr. 60 Środa, 14 Marca 1883. Rok 73.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z 7 marca 1883
o przydzieleniu gmin i obszarów dworskich Czerkasy i Horbacza do okręgu sądu powiatowego w Szczercu.

Na mocy uchwały z 16 marca 1868 i 26 kwietnia 1873 gminy i obszary dworskie Czerkasy i Horbacza zostają wydzielone z okręgu sądu powiatowego w Komarnie i sądu obwodowego w Samborze a przydzielone do okręgu sądu powiatowego w Szczercu, względnie sądu krajowego we Lwowie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie 1 czerwca 1883.

Prażak w. r.

Dnia 13 marca 1883 roku wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt VIII dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 25. Ustawę o ochronie przedmiotów wiedeńskiej wystawy elektrycznych aparatów.
Nr. 26. Obwieszczenie o sanitarnej agencyi portowej w Parenzo.
Nr. 27. Obwieszczenie o przydzieleniu gmin i obszarów dworskich Czerkas i Horbacza do okręgu sądu powiatowego w Szczercu.
Nr. 28. Obwieszczenie o pomocy państwowej dla dotkniętych powodzią okolic Tyrolu i Karyntyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 marca.

Demonstracye na esplanadzie przed paryzkim domem Inwalidów może rząd francuski śmiało przytaczać jako dowód, że koalicya wszystkich anarchistów i malkontentów nie rozporządza jeszcze nawet takiemi siłami, aby do jej zwalczenia potrzebnem było rozwinięcie poważniejszego aparatu wojskowego. Tłum kilkutysięczny rozprószył się zaraz przed policyą i zamiast defilady przed parlamentem, na wzór owych wielkich pochodów w czasie pierwszej rewolucyi, oglądali Paryżanie wcale zwyczajną ucieczkę indywiduów nieskorych do najmniejszego męczeństwa za ideę. Anarchiści dzisiejsi tak są mali wobec swoich protoplastów u schyłku XVIII stulecia, jak małymi są dzisiejsi francuscy generałowie i mężowie stanu wobec tych genialnych i wielkich zarówno w twórczej akcyi jak i w demonicznej żądzy niszczenia bohaterów pierwszej rewolucyi, którzy podjęli walkę z całym światem i tak długo cały świat zwyciężali. Prawda, że Paryż dzisiejszy po wielkiem przekształceniu przez Haussmanna w braku wązkich i zamkniętych dokoła ulic nie kwalifikuje się już tak jak dawniej do stawiania barykad urągających sile zbrojnej, ale gdyby społeczeństwo znajdowało się w takim samym nastroju jak w czasie, kiedy tysiące wyruszyły z Paryża do Wersalu, aby ztamtąd króla sprowadzić napowrót do Tuileryów i cel ten rzeczywiście osiągnęły, nawet w Paryżu z szerokiemi ulicami demonstracya mogłaby się lepiej udać, mogłaby jeżeli nie obalić, to przynajmniej wprowadzić na chwilę rząd w niemałą trwogę. Tymczasem rząd francuski był w trwodze tylko w wigilię zapowiedzianej demonstracyi, a w chwili, gdy się już demonstranci zgromadzili na umówionem miejscu, uspokojono się pewnie najzupełniej w pałacu Elizejskim, w pałacu Bourbońskim i w prefekturze policyi. Zamiast bohaterów zgromadziła się lękliwa gawiedź, większa część z prostej ciekawości tylko, zamiast oporu czynnego, policyi trudność sprawiała tylko zbyt spieszna rozsypka i ucieczka, bo w skutek tego niepodobna było aresztować z pewnym planem i odróżnieniem stopnia winy.

Rząd francuski może nawet powinszować sobie, że anarchiści nie odstąpili od zamiaru i w skutek tego okazali niedostateczność sił właśnie w chwili, gdy Europa nie dowierzała sytuacyi, i uważała już nie dnie, lecz godziny nowego gabinetu za policzone. Ale otucha nie powinna wyradzać się w absolutną pewność siły, do czego swoją drogą gabinet Ferryego nie ma prawa, dopóki nie wykaże się, że uczynił cokolwiek dla zatamowania źródła złego. Masy ludności są istotnie wzburzone i rozgoryczone, bo za owym niedoborem, który w sposób tak niespodziewany pojawił się w budżecie i rozwiał wszystkie illuzye o świetnem gospodarstwie finansowem republiki, nadchodzą co chwila nowe niespodzianki. Wielki przemysł i handel wysyła do prezydenta republiki deputacyę ze skargami na upadek interesów, głosowi temu wtórują inne kategorye przemysłowców i świata kupieckiego, a klasa ludności, skazana na ciągłą pracę w fabrykach i warsztatach, upomina się wprost o pierwszy warunek egzystencyi, o chleb. Bogatej Francyi zagląda w oczy pauperyzm, który dziś jeszcze nie znalazł bohaterów do ekscesów ulicznych, ale wkrótce znaleść może desperatów, gotowych do spełnienia pod naciskiem nędzy tego, co protoplaści rewolucyjni czynili w formalnej ekstazie. Dotąd w stosunkach ściśle politycznych spoczywał cały punkt ciężkości akcyi rządu i stronnictw we Francyi. Obecnie stosunki ekonomiczne cisną się na równorzędne stanowisko z politycznemi.

Sprawa języka publicznego w Austryi

II.

Wiedeń, 12 marca

(*G*) Z sprawozdania pos. Madejskiego o wniosku Wurmbranda podaliśmy wczoraj ustęp, który dowodzi, że wniosek nie kwalifikuje się do traktowania ustawodawczego. Podajemy dziś punkta następne, które dowodzą, że wniosek sprzeciwia się konstytucyi, że nie należy do kompetencyi Rady państwa i że praktyka dotychczasowa daje językowi niemieckiemu większe gwarancye, niżba dawała ustawa zażądana przez lewicę parlamentarną. Oto dalszy ciąg wywodów szanownego referenta:

„Może nie byłoby rzeczą obojętną rozebrać pojęcie języka publicznego we wszystkich odcieniach, jakie teoretycznie pomyśleć się dadzą, ze stanowiska wniosku pos. Wurmbranda, albo na podstawie ogólnikowych o języku publicznym wskazówek, o ile w ogóle wywody wnioskodawcy zawierają takie wskazówki, zapuszczać się choćby tylko w domysły, aby przynajmniej odgadnąć, co wnioskodawca właściwie miał na myśli. Ale takiego traktowania wniosku pewnieby nie uznano za zgodne z powagą korporacyi parlamentarnej i jej powołaniem. Zresztą nawet najtroskliwsze przestudyowanie wywodów wnioskodawcy nie doprowadziłoby ani w przybliżeniu do określenia rozległości pojęcia języka publicznego w myśl wnioskodawcy, właśnie pod tym względem wywody te pozwalają domyślać się rzeczy najrozmaitszych.

„Tylko dwa są domysły, któreby z zestawienia osnowy wniosku z motywującem przemówieniem wnioskodawcy wysnuć można jako prawdopodobne i wziąć za podstawę dalszego traktowania wniosku, chociaż zawsze jeszcze z zastrzeżeniem, że podstawa ta jest tylko hipotetyczna. W motywującem bowiem przemówieniu swem wnioskodawca utrzymuje, że „„artykuł XIX zasadniczej ustawy państwa o powszechnych prawach obywateli rozszerzył wprawdzie prawa języków używanych w krajach pomiędzy sobą, ale nie zalterował niczego, co pod względem języka publicznego w państwie stało się już prawem““. A dalej mówi: „„Język publiczny w

---

SPEŁNIŁO SIĘ

Pod tym sensacyjnym tytułem pojawił się ostatni obraz Maxa, przedstawiający Chrystusa na krzyżu, w chwili gdy skłoniwszy głowę wyrzekł: „Spełniło się“... i skonał. Mamy więc nowy obraz religijny przed sobą, a do obrazów religijnych zbliżamy się dziś zwykle z uczuciem niewiary; nie ufamy sztuce nowoczesnej, aby zdołała zdobyć się na dzieło wyższego natchnienia, nie ufamy sobie, abyśmy umieli pojąć podobne dzieło. Zdaje nam się, że albo malarz nie dorośnie do idei prostej a wielkiej, albo my nie dorośniemy do jego wyobrażeń o przedmiocie. Maniera realistyczna, dziś tak rozpowszechniona, nie da się zastosować do przedmiotów religijnych — realizm musi nas razić tam, gdzie przyzwyczailiśmy się widzieć symbol idei wyższej, na polu, które ma tyle wysokich, artystycznych tradycyj. Zkąd inąd zaś dzieło pojęte idealnie razić będzie nasz zmysł krytyczny, a gdzie artysta zechce wlać wyższe natchnienie, większa część widzów spostrzeże tylko znak konwencyonalny. Albo nie ma ducha w obrazie, albo go w nas nie ma. To już pierwsza sprzeczność i przyczyna niepowodzenia obrazów religijnych.

Zauważmy nadto, że i krytyka schodzi tu na niewłaściwe pole — pomija wady lub zalety techniczne, tj. jedyną rzecz, w którejby jeszcze porozumieć się można, a przedewszystkiem rozbiera myśl zawartą w płótnie, treść wewnętrzną, ideę. Tu już nieporozumieniom nie ma końca, bo ile głów, tyle zdań. Prawda, że inaczej być nie może; sam przedmiot wywołuje dyskusye raczej moralne niż artystyczne, bo nie o piękno tu chodzi, ale o ideał moralny, o prawdę. Dodajmy jeszcze, że krytyka zdrowa i prosta musi dzisiaj komplikować się filozofią, bo nie ma już publiczności naiwnej, ani artystów naiwnych; coraz mniej dzieł pomyślanych prosto, a zatem ocenianych i zrozumianych prosto. Sztuka staje się afirmacyą lub negacyą czegoś, co przechodzi właściwy jej zakres, przeto i krytyka przerzuciła pionki na szachownicy, z sądów artystycznych przechodzi w filozoficzną tezę. Z rodziny artystów-filozofów powstało plemię estetyków-filozofów, i sztuka dziś widząc się w prawdziwym kłopocie, co robić z dzieckiem, któremu dała początek, mogłaby powtórzyć słowa Mefista w *Fauście*: „W końcu zależymy od istot, któreśmy stworzyli.“

Przypominamy sobie namiętną polemikę, wywołaną obrazem Munkaczego: *Chrystus przed Piłatem*. Zarzucano wiele pojęciu Chrystusa, czerpanemu z Renana, z pominięciem rzadkich zalet obrazu jako obrazu; mówiono o płótnie, jakby o traktacie filozoficznym, o myślicielu zaś więcej niż o malarzu. Obecnie z *Ukrzyżowanym Chrystusem* Maxa przybywa nowy temat do polemiki, i znowu mimowoli schodzimy na pole obce właściwej sztuce. Czy obraz źle czy dobrze malowany, to nas mniej obchodzi, niż ważna moralna kwestya, przed którą się wciąż cofamy, aby do niej ciągle wracać. Uważamy płótno za dokument w nierozstrzygniętym procesie, pytamy się, z uprzedzeniem powziętem z góry, czy ten obraz wyda znowu tylko rezultat negatywny co do pojęć religijnych w sztuce?

Tym razem zajęcie podwoiło się nazwiskiem artysty. Ciekawiśmy byli, jak też Max traktować będzie przedmiot tak wielkiej doniosłości? Przedewszystkiem kto jest Max? Malarz ten mimo wielkiej popularności i rozgłosu w Niemczech, jest mało znany zagranicą i wymaga ostrożnego sądu. Do bezstronnego i słusznego zdania o ostatnim jego obrazie potrzeba koniecznie znajomości innych dzieł jego, zrozumienia całego człowieka, jako indywidualności artystycznej. Max ma to wspólnego z wielu innymi malarzami wieku, że nie ma poczucia piękna, nie stwarza rzeczy naiwnie pięknych, przystępnych, zrozumiałych. Kto widzi Chrystusa, nie mając wyobrażenia o jego ogólnej manierze, ten go nie oceni słusznie. Cóż zobaczy? Tło przepyszne, słońce zaćmione, rzucone na płótno jak plaster, ciało na krzyżu zielonawe, prawie w dekompozycyi, u dołu pod krzyżem cztery pary rąk wzniesionych do góry, przeciętych ramą. To, co jest w obrazie chorobliwego, nieestetycznego, zniechęci od razu widza nowicyusza, odepchnie od obrazu, zrobi nieczułym na istotną wartość dzieła.

Max potrzebuje komentarza, ale nie obcego. Sam siebie tłómaczy. Chcąc go zrozumieć, trzeba wierzyć w temperament artystyczny, w pewne konieczności, które wypływają z organizmu artysty. Wierzbie nie dano rodzić gruszek — i człowiekowi danem jest z góry to, co musi stanowić o warunkach jego rozwoju. Znana to i prosta metoda krytyczna, która wyszukuje w artyście jednę silną, predominującą właściwość jako klucz do zrozumienia całego organicznego rozwoju jego geniuszu lub talentu. Współczesny, paradoksalny myśliciel porównał porządek wszechświata do akordu, w którym tercyą jest świat nieorganiczny, kwintą zwierzęcy, pierwszą zaś nutą i oktawą, stanowiącą zarazem o podstawie i całości akordu, jest człowiek. Tę dziwaczną definicyę zastosowalibyśmy chętnie do nas samych — w każdym z nas jest jedna nuta przeważna, zasadnicza, od której cały akord ludzkiego ducha zależy koniecznie. Zrozumiawszy tę nutę, tę jedną właściwość, można z łatwością odtworzyć sobie całego człowieka.

W Maxie trudno schwycić ton zasadniczy, bo jest niezmiernie subtelny, skomplikowany. „Gdy się rodziłam, tańcowały gwiazdy“ — mówi pusta, wesoła Beatryx Szekspira. Gdy się Max rodził, musiały nietylko gwiazdy stanąć na miejscu, ale i księżyc zaćmił się, rzucając martwe światło, i całe stworzenie zbladło, jak od trapiącej zmory. Nie ma ani jednego promyka słońca na tej malarskiej palecie. Słońce wesołe, zdrowe, słońce Tycyanów i Weronezów, ciepłe blaski Corregia i Rafaela, nieznane są Maxowi, tak samo jak miękkie półcienia, pełne, tajemnicze tony Rembrandta. Koloryt jego nieuchwytny, jak barwa na kwiecie, który schnie, niknie, więdnie. Po większej części światło jego obrazów jest nienaturalne, nie pochodzi z przyczyn zewnętrznych, z efektów dnia, wieczoru, nocy, z blasku ognia lub z światła słonecznego itd., światło to konwencyonalne i sztuczne zdaje się pochodzić z wewnętrznego ducha artysty, jakgdyby między światem a jego okiem był pierwiastek obcy, szkło trochę zaćmione, zielonawe.

Tak odrębny koloryt nie może być dowolnym grymasem, sztuczką użytą do wywołania sensacyjnych efektów — jest raczej objawem wewnętrznego usposobienia, wypływa koniecznie z temperamentu, humoru, bo widzimy, że treść obrazów odpowiada w dziwny sposób kolorytowi.

Dzieła Maxa nie tyle są odczute zmysłami, ile obmyślane mózgiem; pierwsza idea nie powstaje z zewnątrz, ale z wewnątrz, malarz nie bierze przedmiotu z realnej natury, myśl do obrazu nie rodzi się z zetknięcia z rzeczywistym światem, ale powstaje sztucznie w mózgu, w imaginacyi artysty — i ztąd cały świat urojeń, koncepcyj choro

państwie stanowi poprostu nieodzowny warunek przeprowadzenia artykułu XIX"". (*Protok. stenogr.*, sesya IX, str. 3417) Ze względu na wspomniane wywody, tudzież z uwagi, że wniosek wedle brzmienia swego nie żąda może samoistnej ustawy językowej, lecz ustawy wykonawczej do powołanego kilkakrotnie artykułu XIX, słusznie przypuścić można, że wniosek polega na zapatrywaniu, iż owo zachowanie języka niemieckiego jako publicznego w państwie całkiem się zgadza z brzmieniem i duchem tegoż artykułu XIX

„Takie pojmowanie wniosku zasługuje, aby mu bliżej się przypatrzyć.

„Powołany artykuł XIX, sankcyonujący zasadę językowego równouprawnienia wszystkich ludów, brzmi jak następuje: „„Wszystkie ludy państwa są równouprawnione, a każdy lud ma nietykalne prawo zachowania i pielęgnowania swojej narodowości i języka. Równouprawnienie wszystkich używanych po krajach języków w szkole, urzędzie i życiu publicznem jest przez państwo uznane. W krajach, w których mieszka kilka ludów, publiczne zakłady naukowe mają tak być urządzone, żeby bez przymusu do uczenia się drugiego języka krajowego każdy z tych ludów otrzymał niezbędne środki do wykształcenia się w swoim języku.""

„W pierwszym ustępie artykkłu tego poręcza państwo obywatelom swym opiekę prawa w zachowaniu i pielęgnowaniu języka narodowego. Gdyby ustawa oprócz tego ustępu nie zawierała innego postanowienia, trudnoby tłómaczyć ją inaczej, jak, że nadana językom opieka prawa ogranicza się na prywatne życie obywateli jako na dziedzinę, w której zachowanie i pielęgnowanie wolności językowej nie dotyka bezpośrednio interesów państwa. Jeśli natomiast rozszerzyć chciano objętość prawa językowego także na dziedzinę prawa publicznego, mianowicie na szkoły, na czynność urzędową, tudzież na życie publiczne, mogło to stać się tylko przez orzeczenie, któremby państwo obywatelom swoim odstępowało właściwego władzy państwowej pola do czynnego korzystania z wolności językowej. Takie orzeczenie mieści się rzeczywiście w drugim ustępie artykułu powyższego, który wyraźnie stanowi, że językowe równouprawnienie w szkole, urzędzie i życiu publicznem jest przez państwo uznane. W dwojakim przeto kierunku powołany artykuł XIX objawia swój charakter. Albowiem reguluje się w nim wzajemny między ludami stosunek prawny w używaniu języka narodowego wedle zasady **r ó w n o ś c i**; a dalej na zasadzie wolności uznaje się używanie języka narodowego za prawo nadane obywatelom państwa wobec państwa.

„Takie pojmowanie rzeczy znajduje niewątpliwe potwierdzenie w okoliczności, że wspominany tu często artykuł XIX mieści się w ustawie, która reguluje prawa wolności obywateli państwa wobec państwa i która jest ogłoszona jako ustawa zasadnicza o powszechnych prawach obywateli państwa. Takie pojmowanie zasady językowej zgadza się nakoniec z historycznym rozwojem konstytucyonalizmu austryackiego, który charakteryzuje się jako stopniowo postępujące ograniczenie władzy państwowej na rzecz narodowej wolności obywateli.

„Z tego punktu widzenia intendowane wnioskiem hr. Wurmbranda orzeczenie w ustawie, że język niemiecki powinien być zachowany jako język publiczny w państwie, przedstawia się jako niepojednalne z brzmieniem i duchem pomienionego artykułu XIX.

„Urząd, szkoła i życie publiczne stanowią właśnie tę dziedzinę prawa publicznego, w której język publiczny w ogóle mógłby znaleźć zastosowanie. Gdyby się więc przypuścić miało, że artykuł XIX do tego zmierza, żeby w tej dziedzinie uznać w jakiejkolwiek objętości prawo wyłączności jednego z równouprawnionych języków, prawo to, ograniczając proklamowaną zasadę równości w rdzeniu i istocie jej, powinnoby naturalnym i koniecznym sposobem wyraźnie być postanowione w samejże ustawie jako pozytywny wyjątek z pod tej zasady, gdyż wyjątki i przywileje nie nasuwają się domysłowi same przez się. Powinnaby dalej ściśle być określona miara zastosowania tego wyjątku, gdyż inaczej ramy zastosowania samejże zasady byłyby niewiadome, a w takim razie wypadłoby odmówić zasadzie wszelkiej wartości praktycznej. Innemi słowy: Legalne pojęcie języka publicznego w państwie powinnoby być ustanowione co do treści i objętości, a nakoniec także powinienby być oznaczony w ustawie język, któryby miał być tym wyłącznym w państwie językiem publicznym. Takich postanowień zaś nie ma ani w artykule XIX, ani w żadnej innej ustawie konstytucyjnej. A gdy się na to zważy, iż w toku historycznego rozwoju zasady równouprawnienia narodowego nie brakło usiłowań, żeby jeden język ustanowić językiem publicznym w państwie, usiłowania te jednak rozbijały się właśnie o opór zasady wolności językowej, trzeba będzie przyznać, że orzeczenie w ustawie, iż jeden którybądź język zachować należy jako język publiczny, sprzeciwia się duchowi i brzmieniu artykułu XIX.

„Z tego punktu widzenia wniosek pos. Wurmbranda i towarzyszy przedstawia się jako sprzeczne z artykułem XIX zasadniczej ustawy państwa o powszechnych prawach obywateli ograniczenie praw wolności ich na rzecz państwa, które przechodziłoby ramy ustawy wykonawczej do tegoż artykułu i wymagałoby zasadniczej zmiany tejże ustawy; a więc urzeczywistnienie tego ograniczenia sprzeciwiałoby się obowiązującej konstytucyi.

„Ale z innego jeszcze stanowiska można wziąć wniosek p. Wurmbranda i towarzyszy pod rozwagę. Wniosek ten ma na celu zachowanie języka niemieckiego jako publicznego w państwie, zarazem atoli zmierza też do uregulowania używania języków w krajach w urzędzie, szkole i życiu publicznem. Gdyby grawitacyjnego punktu wniosku w tem dopatrywać się zechciano, że wedle brzmienia swego zmierza li do rozwinięcia (*Ausfuhrung*) artykułu XIX cytowanej ustawy zasadniczej, trzebaby konsekwentnie przypuścić, że urzeczywistnienie wniosku znajdowałoby nieodzowne ograniczenie swoje w konstytucyjnie określonej objętości artykułu XIX. W tem przypuszczeniu uwzględnić należy, że wniosek chce wydania ustawy z ramienia Rady państwa. Przedewszystkiem tedy trzeba rozebrać pytanie, czy Rada państwa do rozwinięcia zasady art. XIX jest kompetentna.

„Rozgraniczenie zakresu działalności Rady państwa z jednej a równorzędnej z nią sejmów krajowych z drugiej strony polega, jak wiadomo, na zasadzie taksacyjnego wyliczenia spraw należących do zakresu Rady państwa. Sprawy, które w § 11tym ustawy z d. 21 grudnia roku 1867 o reprezentacyi państwa nie są wyraźnie zastrzeżone dla Rady państwa, należą wedle § 12 tejże ustawy do kompetencyi sejmów. W żadnym zaś z ustępów § 11go rozwinięcie artykułu XIX ustawy zasadniczej o powszechnych prawach obywateli państwa nie jest wymienione jako sprawa szczegółowo zastrzeżona dla Rady państwa. Ustęp *m* § 11 przekazuje wprawdzie Radzie państwa ogólnikowym sposobem wydanie ustaw ku przeprowadzeniu rzeczonej ustawy z owym artykułem XIX. To przekazanie atoli jest wyraźnie połączone z warunkiem, że taka ustawa specyalna powinna być wymieniona w ustawie zasadniczej; ta zaś ustawa zasadnicza o powszechnych prawach obywateli państwa nie wymienia ustawy ku rozwinięciu art. XIX.

„Wniosek p. Wurmbranda, pozbawiony, jak się na wstępie wykazało, wszelkiej podstawy uchwytnej, nie nastręcza pobudek do głębszego zapuszczania się w kwestyę kompetencyi, a mianowicie też, o ile rozwinięcie artykułu XIX należy do sejmów i o ile to należy do zwierzchnich praw korony.

„To atoli bynajmniej nie ulega wątpliwości, że wezwana w wniosku kompetencya Rady państwa do rozwinięcia artykułu XIX powoływanej częstokroć zasadniczej ustawy państwa nie jest ze stanowiska konstytucyi uzasadniona.

„Nakoniec pomówić jeszcze wypada o kwestyi, czy rzeczywiście zachodzi w chwili obecnej praktyczna potrzeba ustawodawczego przeprowadzenia ustanowionej w artykule XIX zasady równouprawnienia językowego w myśl wniosku.

„Jako praktyczną pobudkę wniosku przywiedziono w umotywowaniu spostrzeżenie, jakoby narody Austryi wszczęły były walkę przeciw niemieckości. (Protok. sten. sesya IX, str. 3418). Tej to pobudce zawdzięcza też wniosek swój charakter niemiecko-narodowy.

„Tak zwana walka narodowa w Austryi, która zresztą wszczęła się nie dopiero w czasie najnowszym, owszem natychmiast pojawić się musiała w skutek właściwego państwu austr. ukształtowania z powszechnem rozbudzeniem się poczucia narodowego, a której ze względu na wewnętrzną siłę idei narodowości żadnemi więzami sztucznemi powstrzymać nie można, a nawet w dobrze zrozumianym interesie Austryi powstrzymywać nie trzeba, należy między innemi do tych objawów życia politycznego, w których czynnie się uwydatnia poręczone konstytucyą stanowienie o samych sobie wolnych ludów. To dobijanie się praw, o ile pozostaje na gruncie legalnym, nie nastręcza samo w sobie żadnej słusznej pobudki do jakiegobądź jednostronnego ograniczenia. Narodowa walka językowa sama spotyka się z granicami swemi w naturalnem ugrupowaniu ludów, w którem każdy język to miejsce znaleźć musi, które przeznacza mu wewnętrzne znaczenie języka jako realna podstawa praw jego z uwzględnieniem danego publicznego stanu rzeczy, tudzież rzeczywistej potrzeby.

„Z tego pnnktu widzenia zaprawdę mówić nie można o uszczerbku lub choćby tylko o niebezpieczeństwie dla języka niemieckiego w Austryi. W żadnym z tych krajów, w których Niemcy są w mniejszości, nie można nazwać ich upośledzonymi wobec rozproszonych pod takiemiż warunkami mniejszości innych narodów. W niektórych z tych krajów język niemiecki zażywa zawsze jeszcze praw pierwszeństwa należącego się większości, jak wszędzie, gdzie ludność niemiecka rzeczywiście stanowi większość. O ile język niemiecki w krajach niektórych nie jest drugim językiem krajowym, stanowi obowiązkowy przedmiot nauki w planie nauk szkół średnich. Jest językiem służbowym w armii, który zresztą nie może być przedmiotem uregulowania ustawodawczego; jest językiem urzędowym dla władz centralnych, dla uchwał Rady państwa i dla autentycznego tekstu ustaw państwa; nakoniec też faktycznie z nadzwyczaj rzadkiemi wyjątkami powszechnym językiem obrad w parlamencie

„Z prawno-politycznego zespolenia krajów, w których rozmaite ludy są podzielone, wynika naturalna wspólność interesów, która z jednego języka jako środka wzajemnego porozumiewania się czyni dla wszystkich ludów pewną przymusową racyę stanu, stałą i wzniosłą ponad chwilowe fluktuacye polityczne. Tym językiem w tym duchu jest język niemiecki, a nigdy nie było mu potrzeba do tego podpory ustawodawczej; tak go zawsze i dobrowolnie uznawały wszystkie ludy.

„W wspólności i łączności wszystkich ludów państwa austryackiego z jednej strony, a w duchowej wartości języka niemieckiego z drugiej strony jest siła wewnętrzna, która trwale poręcza językowi niemieckiemu należące się mu stanowisko w dziedzinie wspólnych interesów. Przytoczone tu momenty, jako też praktyka i zwyczaj z dawnych lat stanowią zaś rękojmię o wiele większą, niż ustawa, która jako przymus mogłaby łatwo obrazić narodowe poczucie ludów nie-niemieckich i zburzyć granice dziedziny języka niemieckiego wbrew naturalnej potrzebie, nie wykluczając mimo to możności lub nawet niebezpieczeństwa zmiany, jakąby prądy polityczne nawet wbrew powszechnemu interesowi państwa wywołać mogły.

„Z tych przeto pobudek komisya w większości swej wnosi: Wysoka Izba raczy uchwalić: Nad wnioskiem o wezwanie rządu, aby w wykonaniu artykułu XIX zasadniczej ustawy państwa z dnia 21 grudnia r. 1867 o politycznych prawach obywateli państwa wniósł projekt ustawy, któraby zachowując język niemiecki jako publiczny w państwie, uregulowała używanie języków krajowych w w urzędzie, szkole i życiu publicznem, **p r z e c h o d z i s i ę d o p o r z ą d k u d z i e n n e g o**."

„Nakoniec nadmienia się, że mniejszość komisyi, złożona z posłów Chlumeckiego, Hallwicha, Herbsta, Scharschmida, Sturma, Tauffenera, Aug. Weebera, Wolfruma i Wurmbranda, zapowiedziała podjęcie wniosku pos. hr. Wurmbranda i towarzyszy jako wniosku mniejszości i poruczyła sprawozdawstwo pos. Sturmowi."

Rada państwa.

(*CCLXXXI posiedzenie Izby poselskiej*).

† **Wiedeń,** 12go marca. (*Kor. Gaz. Lwow.*) Prezes **S m o l k a** zagaja posiedzenie następującem wspomnieniem pośmiertnem:

„Wysoka Izbo! Znowu przychodzi mi smutnego dopełnić obowiązku i oznajmić wys. Izbie żałobną nowinę. (*Izba powstaje*). Powszechnie szanowany poseł **J ó z e f b a r. B a u m** wieczora wczorajszego nagle zmarł na porażenie serca. Wszyscy, panowie, jesteście świadkami, z jak szlachetną gorliwością, z jak poważnem przejęciem się Zgasły spełniał obowiązki poselskie od lat dwudziestu (*powszechne przywtórzenie*), mimo ciężkiego cierpienia, którem od lat kilku był nawiedzony, a któremu nakoniec uległ. My atoli, którzy byliśmy bliżsi zmarłemu i dobrze poznaliśmy działalność i życie jego na wszystkich innych stanowiskach zajmowanych przezeń, my wiemy, że nieboszczyk łączył w sobie z bezinteresownością, skromnością (*powszechne przywtórzenie*), nieskazitelnością charakteru (*głośne powszechne przywtórzenie*), religijnością w najszlachetniejszem tego wyrazu znaczeniu i wiernością zasadom, co wszystko dochodziło u niego rzeczywiści stopnia idealnej niemal doskonałości—najszlachetniejsze i najpiękniejsze przymioty serca i umysłu. (*Powszechne przywtórzenie*). Życzliwym a wiernym przyjacielem, prawdziwym dobroczyńcą w radzie i w uczynkach był każdemu, kto udawał się doń z ufnością bądź o radę, bądź o pomoc. Nie sądzę, iżby mnie o przesadę pomówiono, gdy powiem, że nie znam w kraju naszym nikogo, do kogoby wszystkie warstwy społeczne, wszystkie klasy ludności tyle miały zaufania i kogoby otaczały czcią tak bezwarunkową Opłakujemy jednego z najszlachetniejszych i najzacniejszych synów kraju naszego. Ale i wy, panowie szanowni, jużeście powstali z miejsc, aby w ten sposób oddać zmarłemu cześć ostatnią. Pozwolicie też, że ten objaw uczczenia pamięci zmarłego każę zapisać w protokole posiedzenia dzisiejszego (*Powszechne głośne przywtórzenie*)." W końcu nadmienia prezes, że niebawem zawezwie ministra spraw wewnętrznych do rozpisania wyboru uzupełniającego.

Od rządu wniesiono projekt ustawy o koncesyi na zbudowanie drugorzędnej drogi żelaznej z Hannsdorfu do Ziegenhalsu, tudzież projekt ustawy o pomocy skarbowej dla okolic nawiedzonych w roku zeszłym powodziami. Projekt ten żąda kredytu 500.000 złr. na nieoprocentowane zaliczki zwrotne i 100.000 złr. na zapomogi niezwrotne w wypadkach wymagających szczególniejszego uwzględnienia. Między krajami, które otrzymać mają zapomogi, wymieniona jest także Galicya.

P r e z e s oznajmia, iż sąd krajowy w Wiedniu jako sąd karny pismem z dnia 10 b. m. prosi o przyzwolenie Izby na wytoczenie pos. **S c h ö n e r e r o w i** śledztwa o zaburzenie spokoju publicznego w myśl §. 65 *a* i *b* kodeksu karnego. Na wniosek prezesa zaraz przekazano to pismo komisyi do spraw nietykalności poselskiej.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

W dalszym ciągu szczegółowych rozpraw budżetowych idzie pod dyskusyę etat ministerstwa skarbu, mianowicie najprzód tytuł kierownictwa centralnego z kwotą wydatków 967.800 złr. (o 1000 złr. mniej od preliminarza rządowego), dochodów zaś 3500 złr. (zgodnie z preliminarzem rządowym).

Pos. **H e i l s b e r g** użala się na surowość w egzekucyach podatkowych w Styryi, która tem więcej jest godna ubolewania, że powszechnie przecież wiadomo, iż rolnik tylko w pewnych czasach rozporządza gotówką. Mowca w toku wywodów tak daleko odbiega od rzeczy, że już stał na progu nowelli szkolnej; cofnąwszy się jednak od tego szczegółu do ogólnikow krytycznych, uderzył na ministra skarbu za cytaty z Cicerona i przytoczył ze swojej strony cytat z Pisma świętego: *Afflavit et dissipati sunt*, co ma stosować się do rządu teraźniejszego i całego systemu. Mimo całej otuchy, jaką napawa go „proroczy" cytat, mowca nie może stłumić w sobie niecierpliwości i kończy zapytaniem: *Quousque tandem?*

Pos. **K l u ń** prostuje insynuowane mu w dyskusyi ogólnej przez pos. Mengera twierdzenie, że ludność w Krainie z zapałem płaci podatki. Tak nie powiedział, wpomniał tylko, że ludność bez wstrętu opłaca dziś podatki. Prostuje także inną insynuacyą pos. Russa.

P r e z e s wzywa mówcę, aby nie cofał się do dyskusyi ogólnej.

Pos. **K l u ń**: Zależało mi na sprostowaniu tych insynuacyj, zresztą zrzekam się głosu.

Pos. **K e i l** użala się na weksacye władz skarbowych, które często nasyłają opodatkowanemu egzekutora, nim jeszcze wie, ile mu płacić wypadnie. Mowca przy-

---

bliwych, przerafinowanych, czasem strasznych, a zawsze skomplikowanych.

Gdy przed laty Max debiutował w Tryeście, już początkowy jego obraz miał w sobie coś skomplikowanego. Wśród zwykłego, zielonawego światła młodzieniec z dziewicą — na pozór nic prostszego — ale z wyrazu twarzy obojga domyślać się można było subtelnego dramatu. Dziewica widocznie opowiadała dzieje pierwszej miłości, doznanej zdrady czy zawodu, u młodzieńca w tej chwili powstawała myśl skorzystania z tego psychologicznego momentu. Wspomnę pobieżnie o innych tematach Maxa — oto żyd wieczny tułacz Ahasverus nad trupem dziecka, dwa kontrasty prawdziwie straszne... rozpaczliwa bezużyteczność życia w przeciwstawieniu z niewytłómaczoną bezużytecznością śmierci — i tu i tam tajemnicze przekleństwo przeznaczenia. Dalej sławny obraz: głowa Chrystusa na płótnie św. Weroniki, niemniej sławna św. Elżbieta, królewska, nawpół dziecinna ascetka, blady kwiatek rozkwitły na gruncie średniowiecznego mistycyzmu, twarz extatyczna, patrząca w nieskończoność martwo, okiem próżnem wszelkiej powszedniości. I dalej jeszcze cały szereg głów kobiecych, księżycowych, anemicznych. Oto mniej znany obraz: głowa Judasza zawieszona na gałęzi, już martwa, a do niej zbliżają się kruki chciwe żeru; w oddaleniu między drzewami Golgota i trzy krzyże. Nie łatwo zapomnieć małego obrazka przedstawiającego widmo śmiertelne Małgorzaty w chwili, gdy się przesuwa przed oczami Fausta, z krwawym paskiem na szyi. Ostatniemi czasy wpadł mi w ręce jeden szkic niewykończony, na którym widać zakonnicę starą, wynędzniałą, już omdlałą pod krzyżem, po strasznej jakiejś walce wewnętrznej, albo pod wrażeniem ekstazy mistycznej.

(Dokończenie nastąpi.)

Z. D.

tacza przykłady niesprawiedliwego przypisywania stemplów i należytości skarbowych i wzywa ministra, aby nakoniec wniósł jasną i zrozumiałą ustawę o wymiarze tych poborów. Nie widząc, iżby teraźniejsza administracya skarbowa na prawdę brała się do oszczędności; widząc tylko coraz większe wyśrubowywanie podatków i zubożenie ludności; nie ufając w ogóle całemu rządowi teraźniejszemu, mowca głosować będzie przeciw przyzwoleniu budżetu.

Pos. Zallinger użala się, że prośbie jego, wynurzonej podczas rozpraw nad reformą podatku budynkowego, aby łagodnie postępowano pod tym względem w Tyrolu, nie uczyniono zadość, bo fiskalizm ciągle bardzo daje się ludności we znaki. Pod tym jako też pod innemi względami surowość i niesprawiedliwe postępowanie uciemięża lud i służy za pretekst do podburzających agitacyj przeciwnikom rządu. Właśnie z tego względu rząd powinien nakazać względniejsze postępowanie, aby agitatorom wytrącić broń z ręki.

Pos Menger rozprawia się jeszcze z pos. Kluniem o zapał ludności kraińskiej w płaceniu podatków.

W głosowaniu przyjęto tytuł powyższy a bez dyskusyi uchwalono tytuł władz skarbowych z kwotą wydatków 2,772.000 zł., dochodów 36.000 zł. (zgodnie w obu liczbach z prel. rząd.)

Następuje tytuł administracyj podatkowych i urzędów poborowych po starostwach z kwotą wydatków 957.700 zł. dochodów 1800 zł. (zgodnie z prel. rząd.) Dodana jest przez komisyę rezolucya wzywająca rząd, aby zastanowił się nad nieodzowną reformą urzędów poborczych.

Pos. Schöffel wytacza rozliczne skargi na postępowanie władz skarbowych, które w doręczaniu stronom arkuszów podatkowych, odpowiedzi na podania i t. p., słowem w spełnianiu swych obowiązków wobec stron rządzą się powolnością biurokratyczną, wymagającą nieraz trzech lat czasu, a mimo to po części nawet właśnie dlatego uciskają opodatkowanych krokami i szykanami fiskalnemi. Ministrowi czyni zarzut, że mając sobie przedstawioną tę sprawę w memoryale, nie uczynił nic dla zapobieżenia złemu; ministerstwo zarządziło wprawdzie dochodzenia, ale ostatecznie odpowiedziało, że są to pomyłki, jakie wszędzie się zdarzają.

Komisarz rządowy, radca ministeryalny Huber odpowiada, że twierdzenia o śrubie podatkowej są to zużyte już frazesy, a pomyślniejsze rezultaty dochodów skarbowych przypisać należy polepszeniu się sytuacyi ekonomicznej. Co się tyczy szczegółowo egzekucyj podatkowych, dowolność władz jest prawie wykluczona, bo egzekucye polegają na ustawie. Zarzuty surowości są niesłuszne, władze nie czynią nic innego, jak tylko wykonywują ustawy. Komisarz rządowy powołuje się na to, co już sam minister o egzekucyach podatkowych powiedział i po części wywody te powtarza.

Prezes gani dep. Schöffelowi nieparlamentarne wyrazy, użyte w przemówieniu.

Tytuł powyższy przyjęto. Bez dyskusyi uchwalono: centralna kasa państwowa i kasy krajowe, tudzież urzędy płatnicze, wydatków 390.200 zł., dochodów 250 zł. (zgodnie z prel. rząd.); straż finansowa, wydatków 5,209.500 (o 2700 zł. mniej od prel. rząd.), dochodów 300.042 zł. (zgodnie z prel. rządowym)

Następuje tytuł urzędów poborczych z kwotą wydatków 3,918 800 zł. (o 70 zł. mniej od preliminarza rządowego wraz z kredytem dodatkowym na budynek dla władz skarbowych w Marchegg), dochodów 5700 zł (zgodnie z prel. rząd.) Przyjęto go po kilku uwagach pp. Nitschego i Schwarzenberga na poparcie petycyi urządzenie urzędu poborowego w Wallern Bez dyskusyi uchwalono tytuły: prokuratury finansowe, wydatków 355.000 zł., dochodów 20.000 zł. (zgodnie z prel. rząd.); administracya ceł, wydatków 1,424.300 złr. (o 340 złr. mniej), dochodu 1,430.960 złr. (zgodnie z prel. rząd.), etat regulacyi podatku gruntowego 305 000 zł. (o 170 zł. mniej od prel rząd. wraz z kred dodatk.); nakoniec cały rozdział kasowości ogólnej z kwotą wydatków 1,973 765 zł, dochodów 2,155.800 zł. (kwota wydatków zgadza się z prel. rząd., kwota dochodów jest o 86 000 zł. większa wskutek podwyższenia dochodów z taksy wojskowej.)

Idzie z kolei rozdział poborów stałych czyli bezpośrednich z sumą dochodów 92,905.000 złr. (o 97.000 złr. wyżej preliminarza rządowego, zniżono bowiem prawdopodobny dochód z podatku gruntowego o ½ miliona, a natomiast podwyższono prawdopodobny dochód z podatku dochodowego), wydatków zaś 463.000 złr. (zgodnie z prel. rząd.)

Pos. Fürnkranz zwraca się przeciw niewłaściwemu postępowaniu w pobieraniu podatku gruntowego, przytaczając rozliczne przykłady; następnie usiłuje wykazać, że dobrobyt nie podnosi się, lecz upada.

Pos. Doblhammer popiera petycye z Górnej Austryi o ulgi podatkowe, a dalej przemawia za uregulowaniem wiedeńskiego targu na bydło, którego zwyczaje dotychczasowe grubo krzywdzą producenta. Mowca oświadcza, że popiera ową petycyę, ale gani ton nieprzyzwoity, jakim zabarwili ją demagogowie, między którymi odznacza się jeden (redaktor pisma ludowego) z uczestników prusofilskiej demonstracyi w Wiedniu, mieniący się być reprezentantem chłopów górno-austryackich, co jednak jest nieprawdą. Lud górno-austryacki postępuje tylko za sztandarem austryackim, nie za studencką czapką ustrojoną w bławatek pruski.

Pos. Schaup odpowiada preopinantowi, że z pewnemi wyjątkami zdarzenia ostatnie powszechnie są potępiane, ale to nie należy do rzeczy. Mowca bierze w obronę szkołę liberalną, której preopinant zarzucił, że to z niej wychodzą młokosy bawiący się w demonstracye przeciw własnemu państwu, na którego urzędników przecież się kształcą.

Poseł Waszaty dziękuje rządowi za wniesienie projektu o pomocy skarbowej także dla Czech, a prosi o zwolnienia w podatku gruntowym.

P. Klier polemizuje przeciw wycieczkom Doblhammera.

Poseł Jaworski przemawia w duchu licznych petycyj z Galicyi o wydanie ustawy zniżającej procent od zaległości podatkowych.

Rozdział powyższy przyjęto.

Następuje rozdział ceł z kwotą dochodów 42.764.196 zł., wydatków 27.893.340 zł. zgodnie z prelim. rząd.

Pos. Fürth przemawia za usunięciem pewnych niedogodności w opłacaniu ceł, szczególniej za tem, żeby w miejsce brzęczącej monety w złocie można płacić kuponami renty złotej.

Minister skarbu dr. Dunajewski: Już pod koniec r. 1882 doszły ministerstwa skarbu rozmaite pod tym względem żądania, prośby i przedstawienia, a nie przeczę wcale, że co p. poseł powiedział, zgadza się zasadniczo z mojem także przekonaniem, iż wiele jeszcze wypadałoby uczynić, aby ułatwić wykupno kuponów renty złotej. Czy jednak będzie można dać upoważnienie do tego wszystkim urzędom poborowym, nie mogę dziś jeszcze zapewnić. Albowiem co mówił pan preopinant, że urzędy te zaraz skarżyć się będą na przeciążenie pracą, jest rzeczą bardzo prawdopodobną; choć prawdą jest także, że są w rzeczy samej bardzo przeciążone. Co do uwag o rokowaniach z rządem węgierskim, z wdzięcznością je przyjmuję, i będę się starał uczynić, co uczynić można w interesie wierzycieli państwa.

Rozdział ceł przyjęto.

Następuje rozdział podatków spożywczych z sumą dochodów 85.358.600 zł., wydatków 12.482.940 zł. (zgodnie z prel. rząd.) który przyjęto po kilku uwagach p. Fürnkranza o reformie podatków spożywczych po wsiach.

Na tem przerwano obrady. Koniec posiedzenia o godzinie 4. Następne jutro.

SPRAWY MONARCHII

Nordd. Allg. Ztg. zamieszcza dłuższy artykuł poświęcony rozprawom budżetowym w Izbie austryackiej, z którego podajemy wybitniejsze ustępy. „Po przemówieniach prezydenta ministrów hr Taaffego i ministra dr. Dunajewskiego przyjaciele i nieprzyjaciele rządu przyszli do przekonania, że gabinet zajmuje silną pozycyę i że stanowczo zdecydowany jest przeprowadzić swoją misyę. Ostatnie rozprawy przekonywują, że dążąc do wytkniętego celu, gabinet nie ma powodu obawiania się znaczniejszych trudności, skoro główne przeszkody zostały już pokonane Prawica oświadczyła kilkakrotnie, przedewszystkiem zaś przez usta hr. Clam-Martinitza, że panowanie jednego stronnictwa jest niemożliwe, bo sprzeciwia się idei austryackiej. Tym sposobem prawica dała odprawę pretensyom lewicy, zarazem zaś odparła insynuacye opozycyi, która niezmordowaną jest w podsuwaniu swym przeciwnikom rozmaitych zachcianek. Grzechy jednak, które opozycya radaby zwalić na barki swoich politycznych przeciwników, ciąża na niej samej. Opozycya chciałaby, aby ją jedynie uważano za filar austryackiej myśli państwowej, a tymczasem stawia na czele swojego programu nienawiść i walkę rasową, która musiałaby doprowadzić koniecznie do rozbicia państwa, przyklaskuje mowcy, który uważa pojednanie ludów za niezgodne z charakterem państwa i popieranej przez prasę przemowie za wyłączeniem Galicyi i Dalmacyi ze związku parlamentarnego, która jest przecie najwyraźniejszym objawem łączności państwowej. Opozycya twierdzi, że sama jedna walczy w imię konstytucyi, a równocześnie zasadę równouprawnienia w szkole, urzędzie i życiu publicznem nazywa niedorzecznością. Gdzież w tem wszystkiem moralność, gdzie mądrość i zmysł polityczny?! Stosunki ekonomiczne państwa poprawiają się z dniem każdym; postępy w tym kierunku są widoczne. Najlepszym tego dowodem jest ciągły wzrost dochodów, które pozwalają ministrowi skarbu pokryć 18 milionowy niedobór zapasami kasowemi. Świat cały widzi to i odzywa się z największem uznaniem o zapobiegliwości rządu, tylko opozycya nie chce o tem wiedzieć i lamentuje nad upadkiem gospodarstwa państwowego. Gdy zeszłego roku wniesiono kilka przedłożeń podatkowych, opozycya wołała, że nie przyniosą żadnego dochodu. Dzisiaj narzeka, że podatki przyniosły go zanadto wiele, że obciążają zanadto obywateli. Lewica wie bardzo dobrze, że przywrócenie równowagi w budżecie nie da się osiągnąć oszczędnością lecz wzrostem dochodów, a mimo to walczy do upadłego przeciw nowym przedłożeniom podatkowym, deklamuje, że ludy austryackie pomiędzy wszystkiemi narodami Europy są najbardziej uciskane podatkami i stara się wzbudzić przekonanie, że ona tylko dla usunięcia niedoboru posiada niezawodne *arcanum*, które gotowa zaaplikować, skoro zostanie powołaną na nowo do rządów. Prawica natomiast w ciągu rozpraw budżetowych okazała nadzwyczaj wiele taktu i rozsądku politycznego. Im bardziej srożyła się lewica, tem więcej starała się być umiarkowana i pojednawczą prawica. Najzupełniej też na wysokości swojego zadania stały mowy prezydenta ministrów hr. Taaffego i ministra skarbu dr. Dunajewskiego. Osobliwie dr. Dunajewski w dłuższem przemówieniu wysmagał nielitościwie lewicę i podał zarazem w ogólnych zarysach program rządu. Gabinet obecny, który uczynił parlament austryacki tem, czem być właściwie powinien, dąży do tego, aby konstytucya austryacka stała się faktem w duchu austryackim, dąży do uporządkowania finansów, stojąc równocześnie na straży bezpieczeństwa i potęgi Monarchii Nic naturalniejszego, kończy *Nordd. Allg. Ztg.*, jak to, że gabinet, który taki nakreślił sobie program, czuje się silnym, i w zdobyczach, jakie poczynił na polu ekonomicznem i politycznem czerpie coraz to nowe siły żywotne. Rząd nie ukrywa się z tem bynajmniej, że stanowisko jego jest tak silne, jak nigdy przedtem. Jeden z mowców lewicy oświadczył, że widzi już promień zwiastujący zwycięztwo opozycyi. Inny mowca obwieścił, że lewica wtenczas dopiero poda rękę do pojednania, gdy gabinet Taaffego cofnie się z areny. Pierwszemu odpowiedział dr. Dunajewski, że lewica długo jeszcze będzie musiała czekać na ów promień, drugiemu odparł hr Taaffe, że w życiu parlamentarnem i konstytucyjnem nie ma zwyczaju, iżby rząd ustępował dlatego tylko, że tak chce mniejszość“.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z parlamentu włoskiego).

Podajemy w streszczeniu przebieg dyskusyi nad polityką zagraniczną Włoch, która z powodu udziału w niej kilku deputowanych i odpowiedzi ministra spraw zagranicznych, a w końcu starcia pomiędzy deputowanymi a reprezentantami rządu, obudziło powszechne zajęcie. Deputowany Sonnino roztrząsał politykę Włoch od wejścia na porządek dzienny kwestyi egipskiej aż do chwili bieżącej. Mowca przytaczał na poparcie swoich wywodów akta zawarte w angielskiej Księdze błękitnej i zarzucał ministrowi brak stanowczości i bezradność. Mancini wahał się ciągle, a lubo interwencyę wespół z Anglią uważał za rzecz juz postanowioną, uchylił się nagle trwożliwie i polecił nadto oświadczyć w Londynie, że Włochy nie mogą działać wspólnie, ponieważ armia i marynarka włoska są bezsilne. Włochy zaręczają ciągle, iż są żywiołem porządku, ale za tym retorycznym frazesem ukrywa się tylko włoska nieporadność i brak sprężystości. Tak nie wygląda polityka państwa pierwszorzędnego, lecz chyba polityka dziecinna. Mowca zmuszony jest pochwalić wewnętrzną politykę Depretisa, ale polityka zagraniczna p. Manciniego nie obudza w nim wcale szacunku.

Deputowany Minghetti: Czy Włochy, które w latach 1879 i 1880 utraciły wpływ w Egipcie, potrafiły go odzyskać w skutek wypadków w roku 1881 i 1882? Polityka angielska była lojalną, bo Anglia skoro raz wypowiedziała zamiar interwencyi, nie zaparła się go nigdy. Cóż robiły Włochy? Skoro upadła nadzieja interwencyi tureckiej, wycofały się na stanowisko koncertu europejskiego. Program był dobry, ale p. Mancini powinien był mieć jasno wytknięty cel akcyi w razie nieudania się konferencyi. Nie miał jednak tego celu na oku i to było jego błędem. Powinien był niedowierzać Turcyi i działać stosownie do wypadków, lecz nie trzymać się wytrwale koncertu europejskiego, który w rzeczywistości już nie istniał. Oferta Anglii, ażeby podjąć z nią wspólnie interwencyę, była szczęściem dla Włoch, ale oferta ta zaskoczyła rząd nie przygotowany i to uważam za wielki błąd. Większym jeszcze błędem było odrzucenie propozycyi angielskiej tego samego dnia, gdy nadeszła. Dlaczegoż się tak stało? Czy powątpiewano o powodzeniu, czy nie mieliśmy gotowego korpusu 20.000 ludzi? Mowca mniema, że nie można było wątpić o powodzeniu. Istniały więc tylko dwie prawdopodobne przyczyny odrzucenia propozycyi, to jest zobowiązania międzynarodowe albo położenie wewnętrzne. Pierwsze przypuszczenie jest niemożliwe, gdyż Włochy były w stosunku do Francyi wolne, a ze strony Niemiec i Austryi mogły doznać tylko poparcia Prasa była wprawdzie nieprzychylnie usposobiona dla Anglii i dowodziła pod tym względem braku wytrawności, ale Mancini mógł był ją poinformować. Nie uczynił tego i zaniedbał jednego z najpierwszych swoich obowiązków Dlaczegoż nie zwołał parlamentu, który pomny wypadków w Tunisie i mając w świeżej pamięci traktat berliński, byłby powolny jego wezwaniu? Mancini pominął stosowczą chwilę i już jej nie zdoła, przywołać napowrót. Mimo to lojalność Anglii jest zawsze szczęściem i rękojmią dla interesów włoskich. Mancini oswiadczył Anglii, że Włochy nie zazdroszczą stanowiska Anglii w Egipcie, lecz przeciwnie gotowe są razem z Austryą i Niemcami popierać ją jak najsilniej. Jest to, kończy Minghetti, dobra polityka, ale musi być jasną i przeprowadzoną konsekwentnie, gdyż tylko pod tym warunkiem możemy od przyjaciół uzyskać poparcie dla naszych interesów na morzu Śródziemnem.

Deputowany Branca mówi o sojuszach, których nie pochwala i żąda, ażeby polityka zewnętrzna Włoch nie uciekała się do półśrodków. Nie idzie mu o posiadłości afrykańskie, ale o inne granice.

Mancini odpierał głównie zarzut Sonninego, jakoby polecił był posłowi włoskiemu w Londynie zawiadomić Anglię o bezsilności Włoch. Ubolewa nad niepatryotycznem odezwaniem się deputowanego i oświadcza, że odpowiedź wyczerpującą da w poniedziałek. Przyznaje, że było 20.000 ludzi gotowych i korpus ten mógł w ciągu tygodnia wylądować w Egipcie, ale wyprawa byłaby kosztowała 50 milionów, więc wobec małych korzyści powstrzymał rząd tak kosztowną interwencyę.

Sonnino odpierał, że odpowiedź ministra jest insynuacyą, gdyż mowca zarzuty swoje oparł na dokumentach urzędowych i trwa przy pierwotnym zarzucie, że Mancini dopuścił się kroku niepatryotycznego. Mancini odpowiadał na nowo. Sonnino replikował, aż nakoniec polemikę tę przerwał prezes parlamentu zamknięciem posiedzenia. Około stołu ministeryalnego trwał ciągle spór żywy i dopiero zgaszenie kinkietów gazowych położyło kres polemice.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Dynów w powiecie brzozowskim 50 zł. zapomogi na restauracyę budynku szkolnego.

— **Pan Marszałek krajowy,** dr. Mikołaj Zyblikiewicz, wyjechał wczoraj wieczór na pogrzeb ś. p. br. Bauma.

— **Hr. Zofia Siemieńska-Lewicka** nadała stypendyum o rocznych 300 zł. z fundacyi ś. p. Kajetana hr. Lewickiego artyście malarzowi w Paryżu p. Stanisławowi Józefowi Reichanowi.

† **Józef br. Baum,** zmarły nagle w 63 roku życia wiceprezes Koła polskiego w Wiedniu, był synem bar. Antoniego Bauma, radcy dworu i starosty w Bochni, oraz Heleny z Walcerów. Nauki pobierał w gimnazyum sandeckiem i kolegował wtedy z dzisiejszym ministrem skarbu, dr. Dunajewskim, z którym też przez całe życie połączony był węzłem ściślej przyjaźni. Z gimnazyum przeszedł do akademii wojskowej i został oficerem, już jednak po r. 1844 wystąpił z wojska, aby objąć zarząd majątku ziemskiego po zmarłym ojcu. Oddawszy się wyłącznie gospodarstwu, doprowadził je na małych stosunkowo przestrzeniach do doskonałości. Ś. p. Baum od początku ery konstytucyjnej zasiadał w Sejmie krajowym a następnie i w Radzie państwa, spełniając przy tem liczne inne jeszcze obowiązki obywatelskie; był mianowicie prezesem Rady powiatowej wadowickiej, prezesem towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, wiceprezesem galic. zakładu kredytowego w Krakowie i t. d. Zwłoki zmarłego, który umarł bezdzietnie, ale pozostawił wdowę i sędziwą matkę, przewiezione będą dnia 14 marca rano z dworca kolei w Oświęcimiu do Marcy Poremby, gdzie się odbędzie obrzęd pogrzebowy.

(=) **Telegraf galicyjski** liczył z końcem ubiegłego roku 280 stacyj a mianowicie: urzędów telegraficznych 16, urzędów telegraficznych połączonych z pocztą 9, stacyj kąpielowych 4, filij we Lwowie i Krakowie 2, stacyj ubocznych 129, stacyj kolejowych przyjmujących

korespondencye prywatne 120. Bez przerwy dniem i nocą fungują dwie stacye, a mianowicie Kraków i Lwów; do północy trzy stacye: Brody, Przemyśl i Tarnopol; do 10tej godziny wieczór dwie stacye: Stanisławów i Tarnów; pełną służbę dzienną to jest latem od 7mej a zimą od 8mej rano do 9tej godziny wieczór pełni 15 stacyj a mianowicie: Buczacz, Drohobycz, Dukla, Husiatyn, Jarosław, Kołomyja, Nowy Sącz, Podgórze, Podwołoczyska, Rzeszów, Sambor, Stryj, Zaleszczyki i filie we Lwowie i Krakowie. Reszta stacyj w liczbie 138 ma służbę ograniczoną dzienną od 9tej do 12tej rano i od 2tej do 7mej wieczór, w niedzielę od 8mej do 9tej rano i od 2ej do 5tej po południu. Personal liczył w samej dyrekcyi 17 osób, a to: 12 urzędników, 3 dyetaryuszów i 2 woźnych. Na stacyach było zajętych 346 osób, a mianowicie urzędników 141, kandydatów 2, telegrafistek 38, poczmistrzów 78, prywatnych osób 19; zawiadowców stacyi: z kategoryi dozorców linij telegraficznych 32, woźnych 4, roznosicieli depesz 32. Przy konserwacyi linij zajętych było 45 osób, a mianowicie: 5 inspicyentów we Lwowie, Krakowie, Tarnowie, Przemyślu i Stanisławowie po jednemu, 40 dozorców. Ogólna liczba personalu wynosiła 408 osób, nie licząc urzędników pocztowych przy urzędach skombinowanych i telegrafistów kolejowych. Aparatów było w użyciu na stacyach rządowych 266, z tych systemu Morsego 258, Hughesa (drukujących) 8. Baterye elektryczne składały się z 3.909 elementów, przeważnie systemu Meidingera. Długość wytycznej linij rządowych wynosiła 4.241, linij kolejowych 1557, razem 5798 kilom. Długość drutu linij rządowych wynosiła 9111, linij kolejowych 3529, razem 12 640 kilometrów. Liczba depesz w ruchu rocznym wynosiła: wysłanych 491.324, nadeszłych 580.483, przetelegrafowanych 1,527,711, razem 2,599.518. Dochód roczny za nadane depesze wynosił 313.465 zł.

* **Zapiski policyjne.** Pani L. N. zgubiła małą owalną złotą sylwetkę z małym łańcuszkiem, a pan W. P. pugilares z kwotą 52 cent., kluczykiem i kartą zastawniczą zakładu ogólno rolniczo-kredytowego na zegarek. — Złożono w policyi kartę zastawniczą gal. zakładu zastawniczego i kredytowego nr. 14.424 na zegarek.

*** **Przy spuszczaniu kloców** ze zrębu na potok Bystrzycę w obrębie gminy Krzyworówni, w powiecie kosowskim, robotnik Leonardo Perucci, pochodzący z Dogana Udine we Włoszech, liczący lat 44 i żonaty, przez własną swoją nieostrożność ugodzony został belką w lewe biodro tak silnie, że w parę godzin później zakończył życie. Zarządzono bliższe zbadanie okoliczności, które towarzyszyły temu wypadkowi.

*** **Zaskoczona zamiecią** śnieżną w polu żona karbowego Bartłomieja Homika z Rzeplina, w powiecie łańcuckim, kiedy późnym wieczorem szła do wsi sąsiedniej, zmarzła na śmierć na terytoryum gminy Pantalowic, gdzie dopiero na trzeci dzień znaleziono jej zwłoki.

*** **Z żalu po stracie siostry,** która niedawno zginęła śmiercią samobójczą, 15-letni uczeń rusznikarski Benedykt K., przybywszy do domu rodzicielskiego do Ożydowa, w powiecie złoczowskim, udał się na cmentarz i tam odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru. Wymienioną na wstępie przyczynę tego rozpaczliwego czynu podał biedny chłopiec w liście, który przy nim znaleziono.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Belgradzie poseł włoski u dworu serbskiego A. de Tosi; w Peszcie wicegubernator austro-węgierskiego banku Emeryk Feszt, były deputowany węgierski, podsekretarz stanu w ministerstwie handlu; w Sherborne-park, par Anglii lord Sherborne, w 79 roku życia; w Filadelfii filantrop amerykański Henry Deybert, który cały swój majątek, wynoszący 1,250.000 dolarów, zapisał na rozmaite zakłady dobroczynne; w Paryżu malarz Jules Grénier.

— **Frekwencya szkół technicznych** w monarchii i w tym roku jeszcze się zmniejszyła. W porównaniu z rokiem ubiegłym mianowicie zmniejszyła się liczba słuchaczów w politechnice wiedeńskiej z 1.334 na 1.244 (1.206 zwyczajnych i 38 nadzwyczajnych); w czeskiej politechnice praskiej z 620 na 606; w niemieckiej politechnice praskiej z 360 na 338; w politechnice lwowskiej z 214 na 213, a w berneńskiej z 158 na 117. W jednej tylko gradeckiej politechnice zwiększyła się w ostatnim roku liczba uczniów bardzo nieznacznie, gdyż z 207 na 211.

— **Turniej szachowy,** międzynarodowy, który tego lata odbyć się ma w Londynie, zapowiada się świetnie. Zebrany dotąd fundusz nagród wynosi tysiąc funtów szterlingów. Pierwszą premię oznaczono na 250 funtów szterl., czyli blisko 3 000 zł., drugą na 175, trzecią 150 i t. d. a ósma będzie wynosiła 25 funtów szterlingów.

— **Wielkie śniegi** spadły w ostatnich dniach w Peszcie i w innych okolicach Węgier. Zaspy w wielu miejscach utrudniają komunikacyę.

— **Zamach morderczy** wykonany został przed kilku dniami w Bernie. Wracający około godziny 7 wieczór z kawiarni sędziwy izraelita Deutsch, były nauczyciel religii izr., w pobliżu mieszkania swojego na przedmieściu napadnięty został przez młodego człowieka, który nożem zadał mu kilka silnych pchnięć. Starzec w skutek przestrachu i wielkiego upływu krwi omdlał, a napastnik umknął. W kilka godzin później ten ostatni sam stawił się w biurze policyjnem i zeznał swoją zbrodnię, podając, że się nazywa Henryk Fischl, pochodzi z Litomyśla, gdzie był ekspedyentem pocztowym, że miejsce to utracił i dlatego tylko dopuścił się zbrodniczego czynu, ażeby na jakiś czas znaleźć utrzymanie — w więzieniu.

— **Wielką bandę rzezimieszków,** liczącą do 100 głów, która systematycznie od dłuższego czasu okradała centralne halle targowe w Paryżu, powiodło się policyi tamtejszej odkryć i wyłapać prawie co do jednego złoczyńcy. Banda miała nazwę „kosiarzy“ (*les faucheurs*), podzielona była na roty i odbywała schadzki pod mostem Ludwika Filipa regularnie o pewnej porze dnia.

— **Sensacyjny proces** rozstrzygnął się w tych dniach przed sądem w Charkowie. Na ławie oskarżonych zasiadał pułkownik policyi charkowskiej Filipow, oraz czternastu innych obżałowanych, żandarmów, policyantów i t. d., którzy razem stanowili dobrze zorganizowaną bandę złodziejską pod przewodnictwem pułkownika Filipowa. Banda ta od wielu lat dopuszczała się najzuchwalszych kradzieży na kolejach środkowo i południowo-rossyjskich. Jak liczne były te kradzieże, dowodem na to fakt, że sąd w rozprawie, która trwała tydzień, przesłuchać musiał przeszło dwustu świadków i że akt oskarżenia zawierał sześć tysięcy arkuszy pisma. Rozprawa stwierdziła, że pułkownik Filipow, jako herszt bandy, pobierał 25 prc. od wszelkiego „łupu“ złodziejskiego, członkowie zaś bandy otrzymywali z kasy tejże, którą prowadził osobny buchalter, 25 do 30 kopiejek płacy dziennej. Sąd skazał tego osobliwego pułkownika na utratę praw obywatelskich, stopni i przywilejów, i na dożywotnie osiedlenie w gubernii ołonieckiej, innych zaś oskarżonych na więzienie od roku do czterech lat.

— **Wypadek kolejowy,** który pociągnąć mógł za sobą najsmutniejsze następstwa, zdarzył się przed kilku dniami między stacyami drogi żelaznej warszawsko-petersburskiej Małkinią a Zieleńcem, w niewielkiej odległości od Warszawy. Wykoleił się pociąg pospieszny, przyczem lokomotywa, węglarka, wóz pakunkowy i dwa wagony osobowe spadły z nasypu 8 do 10 łokci wysokiego. W jednym z tych ostatnich wagonów znajdowali się czterej podróżni, którzy cudem prawdziwym doznali tylko niezbyt ciężkiego stłuczenia; ze służby pociągu zaś kilku uległo mniej lub więcej silnemu uszkodzeniu. Godzinę całą spędzić musieli podróżni na śniegu, nim nadeszła pomoc z pobliskich stacyj. Tor żelazny uszkodzony, został na przestrzeni około 200 sążni. Przyczyną wypadku według jednych było złe umocowanie szyn, których kilka par się połamało, według innych zaś szybkość jazdy pociągu, a względnie nieostrożność maszynisty, który znajdując się podobno w stanie nietrzeźwym powetować chciał czas stracony na jednej z poprzednich stacyj.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Lwowska Izba handlowa.

(Dokończenie)

W §. 19 oznaczono, że wybór prezydenta, wiceprezydenta i zarządcy kasy odbywa się na pierwszem posiedzeniu rady giełdowej, w miesiącu styczniu każdego roku, na przeciąg tego roku. Projekt pierwotny postanawiał wybór prezydyum giełdy tylko po odbytych wyborach ogólnych do giełdy.

Przy §. 26 q postanowiono, że do przeprowadzenia śledztwa dyscyplinarnego ze stręcznikami ustanawia rada giełdowa komisyę z czterech członków (zamiast 5, jak było w projekcie pierwotnym) w myśl art. 84 c. ustawy z dnia 4 kwietnia 1875 r. W tym samym paragrafie lit. u. zamiast dawnego brzmienia włożono następujący tekst: „Rada giełdowa ma w ogóle obowiązki tym statutem wyraźnie jej przekazane.“

Przy §. 33 dodano na końcu: „Okoliczność, że w skutek śmierci, wystąpienia, lub czasowej nieobecności pojedynczych członków, kolegium sądu polubownego w jakimkolwiek czasie nie było kompletne, nie stanowi żadnego zarzutu przeciw zebraniu się sądu polubownego i przeciw wydanemu wyrokowi.“

W §. 37 wyszczególniono osoby mające prawo do zastępowania stron spornych przed sądem polubownym, a mianowicie powiedziano: „Na zastępców przypuszczeni są tylko jawni spólnicy, prokurzyści i pomocnicy handlowi stron lub członków giełdy; adwokaci tylko w takim razie, jeżeli są sądownie ustanowionymi kuratorami stron.“ W projekcie pierwotnym tego wyszczególnienia nie było.

§. 49 zmieniono stosownie do §. 365 obowiązującej dla Galicyi zachodnio-galicyjskiej procedury sądowej jak następuje: „Jeżeli nie uczyniono zadosyć wyrokowi lub ugodzie zawartej przed sądem polubownym, natenczas ma strona w sprawie wykonania orzeczenia polubownego odnieść się do zwyczajnego sędziego.“

W pierwszym ustępie §. 50 postanowiono, że tak przy pierwszym wyborze rady giełdowej i kolegium sądu polubownego, jakoteż przy ewentualnych wyborach uzupełniających w pierwszych dwóch latach, przysługa czynne i bierne prawo wyborcze tylko tym osobom i zakładom, które datkami pieniężnemi przyczyniły się do założenia tej giełdy (założyciele), o ile posiadają do tego warunki wymienione w §. 8 al. 1, ponieważ od założycieli również wymagane być muszą własności, które uprawniają w ogóle do uczestnictwa na giełdzie. W drugim ustępie tego paragrafu zmieniono skład komisyi wyborczej z sześciu członków, których w połowie mianować miał prezydent Towarzystwa gospodarskiego i prezydent Izby handlowej i przemysłowej, na 5, w myśl początkowej zmiany w §. 15 i stosownie do tego postanowiono w końcowym ustępie tego paragrafu, że do pierwszej komisyi wyborczej mianuje prezydent Izby handlowej 3 członków a prezydent Towarzystwa gospodarskiego 2 członków z pomiędzy założycieli. Stosunek ten członków w komisyi wyborczej odpowiada całemu składowi rady giełdowej, która liczy 12 członków ze stanu handlowego i przemysłowego a 8 członków ze stanu gospodarzy wiejskich.

Na wezwanie c. k. Ministerstwa handlu do zmiany ordynacyi wyborczej, wybrała Izba na ostatniem posiedzeniu komisyę *ad hoc*, złożoną z p prezydenta Simona, radnych pp. Baczewskiego, Gromana, Piepesa, Gubrynowicza, Schayera, Sokala i radcy pana Bodyńskiego, która zbadawszy tę sprawę na wielu posiedzeniach i uwzględniwszy przedtem już rządowi przedłożony projekt nowej ordynacyi wyborczej, przedkłada przez referenta radcę p. Bodyńskiego do uchwały niniejszy projekt:

Lwowska Izba handlowa i przemysłowa dzieli się na dwie sekcye, a to na sekcyę handlową i na sekcyę przemysłową, do której należy także dział górniczy.

Izba składa się z 32 członków, a mianowicie z 17 członków w sekcyi handlowej i z 15 członków w sekcyi przemysłowej, wybieranych w 9 okręgach wyborczych.

Pierwszy okręg wyborczy obejmuje miasto Lwów, jako też powiaty polityczne Lwów, Gródek; drugi powiaty polityczne Przemyśl, Jarosław, Mościska, Jaworów; trzeci Stanisławów, Bohorodczany, Nadwórnę, Tłumacz, Buczacz; czwarty powiaty polityczne Stryj, Dolinę, Kałusz, Żydaczów; piąty powiaty polityczne Sanok, Lisko, Dobromil, Brzozów, Krosno; szósty powiaty polityczne Sambor, Staremiasto, Turkę, Drohobycz, Rudki; siódmy powiaty polityczne Żółkiew, Sokal, Rawę, Cieszanów; ósmy powiaty polityczne Kołomyję, Horodenkę, Śniatyn, Kossów, a dziewiąty cały okręg Izby.

Sekcya handlowa wybiera w dwóch kategoryach wyborczych; do pierwszej kategoryi należą handlujący, opłacający niemniej 8 zł. 40 ct. i wyżej podatku zarobkowego i wybierają 16 członków, a mianowicie w 1szym okręgu wyborczym 9 członków, w 2 do włącznie 8 okręgu wyborczym po jednym członku, razem w pierwszej kategoryi 16 członków; do drugiej katagoryi wyborczej należą kramarze, szynkarze, traktyernicy, oberżyści i t. p., którzy dawniej wybierali w sekcyi przemysłowej a opłacają niżej 8 zł. 40 ct. do włącznie 3 zł. 15 ct. podatku zarobkowego i wybierają w 9tym okręgu wyborczym, czyli z całego okręgu Izby jednego członka, ogółem w sekcyi handlowej 17 członków.

Sekcya przemysłowa wybiera także w dwóc kategoryach wyborczych; do pierwszej kategoryi należą przemysłowcy i górnicy opłacający najmniej 42 zł. podatku zarobkowego, lub wyrównujący tej kwocie podatek miarowy opłacany od górnictwa i wybierają w IX okręgu wyborczym, czyli z całego okręgu Izby 5 członków; do drugiej kategoryi należą przemysłowcy i górnicy, opłacający niżej 42 zł. do włącznie 3 zł. 15 ct. podatku zarobkowego, lub tej kwocie wyrównujący podatek miarowy i wybierają w pierwszym okręgu wyborczym 3 członków, w 2 do włącznie 8 okręgu wyborczym po jednym członku, razem więc w drugiej kategoryi wyborczej 10 członków, a ogółem w sekcyi przemysłowej 15 członków.

Dla zabezpieczenia kompletu (16) Izby handlowej mają z wybranych 32 członków być stale zamieszkali we Lwowie, jako w siedzibie Izby: w sekcyi handlowej 10 członków, a to 9 członków wybranych w I kategoryi wyborczej, w 1szym okręgu wyborczym i 1 członek wybrany w 2giej kategoryi wyborczej, w 9tym okręgu wyborczym; w sekcyi przemysłowej 6 członków, a to 3 członków wybranych w 1szej kategoryi wyborczej, w 9tym okręgu wyborczym i 3 członków wybranych w 2giej kategoryi wyborczej, w 1szym okręgu wyborczym.

Dla przeprowadzenia wyborów ustanawia krajowa władza polityczna osobną komisyę wyborczą we Lwowie, złożoną z jednego członka lwowskiej rady miejskiej i czterech członków Izby handlowej i przemysłowej, a to dwóch z sekcyi handlowej, a dwóch z sekcyi przemysłowej pod przewodnictwem komisarza rządowego.

Reszta postanowień projektu obejmuje rozpisanie i przeprowadzenie wyborów, tudzież ukonstytuowanie się Izby a opiera się na ustawie o organizacyi Izb handlowych i przemysłowych z dnia 29 czerwca 1868 Dz. u. p. N. 85.

Izba przyjęła cały ten projekt z dodatkiem wniesionym do §. 2 przez radnego p. Piepesa tej treści: Wyborcy wybierają w sekcyi, do której należą, bez różnicy kategoryi wyborczej.

OSTATNIA POCZTA

W Izbie deputowanych, jak donieśliśmy w części wczorajszego nakładu, p. minister oświaty, baron Conrad, odparł na zarzut podniesiony przez lewicę, jakoby przystroił swoje prywatne mieszkanie obrazami akademii sztuk pięknych, — że akademia ta jeszcze w r. 1877 z powodu przepełnienia galeryi uchwaliła wypożyczyć obrazy zakładom państwowym dla przystrojenia apartamentów i że takie obrazy zdobią także sale ministerstwa oświaty. W prywatnem mieszkaniu ministra nie ma ani jednego takiego obrazu. Na ławie ministeryalnej nie mógłby i nie powinien zasiadać minister, któryby nie posiadał przeświadczenia, że jego prywatne i publiczne życie jest bez skazy. (*Oklaski*)

Odpowiadając na interpelacyę dep. Rosera oświadczył p. minister handlu bar. Pino, że wypadki na kolejach żelaznych, pochodzące z winy administracyi ruchu, zmniejszyły się znacznie w latach ostatnich. Zaprowadzenie na kolejach i okrętach oświetlenia elektrycznego zawisło od rezultatu technicznych obserwacyi i od robionych w tym kierunku doświadczeń i ulepszeń. (*Oklaski*).

Izba przystąpiła następnie do rozpraw budżetowych

Deputowani ksiądz Ozarkiewicz i Tausche podnieśli potrzebę sprzedawania taniej soli dla bydła. Dep. Hausner przemawiał za rezolucyą komisyi w sprawie zniżenia ceny soli kuchennej, tudzież przedaży soli dla bydła, przyczem wykazuje, iż zniżenie ceny o 25 prct. sprowadzi powiększenie konsumcyi o 400.000 centnarów metrycznych. Główny nacisk kładł mowca nie na denaturalizacyę soli bydlęcej, lecz na wydawanie jej urzędom autonomicznym według istniejącego stanu bydła, które to władze zajmą się rozdziałem soli dla każdego z osobna.

Komisarz rządowy Walach wskazywał na długie a bezskuteczne rokowania w sprawie soli bydlęcej, gdyż nie wykryto sposobu denaturalizacyi. Skutek zalecanych przez Hausnera środków, zdaniem jego, jest niepewny. Dział budżetu „sól“ przyjęto. Przy dziale „stemple“ dep Roser przemawiał za zniesieniem stempla od dzienników, poczem dział ten przyjęto. Podobnież przyjęto rozdział o opłatach od czynności prawnych. Dep. Hevera wniósł rezolucyę w sprawie uregulowania wymiaru opłat. Neusser żądał zniżenia opłat.

O dalszym przebiegu tak południowego jak i wieczornego posiedzenia podaje bliższe szczegóły dzisiejsza depesza wiedeńska.

Wczoraj miała odbyć posiedzenie komisya budżetowa celem załatwienia projektu o zapomogach z funduszów publicznych na rzecz dotkniętej różnemi klęskami ludności w Galicyi i Czechach. Sprawa zapomóg ma przyjść dzisiaj na porządek dzienny pełnej Izby.

Komisya przemysłowa przyjęła przedwczoraj jednogłośnie w trzeciem czytaniu przedłożenie o inspektorach fabrycznych. Przed głosowaniem dep. Pacher oświadczył w imieniu członków lewicy, że będzie głosował za przedłożeniem, chociaż nie zgadza się z wszystkiemi jego postanowieniami. Redakcyę sprawozdania poruczyła komisya dep. Chamcowi.

Na przedwczorajszem posiedzeniu komisyi szkolnej dep. Kwiczała wniósł następującą rezolucyę: „Wzywa się rząd, aby jaknajspieszniej przedłożył projekt ustawy, któryby w myśl ustaw zasadniczych z dnia 21 grudnia 1867 objął wyłącznie tylko zasady nauki w szkołach ludowych z wykluczeniem wszelkich postanowień wchodzących w zakres działania sejmów“.

Dep. Beer oświadczył, że on i jego stronnictwo będzie głosowało przeciw rezolucyi, gdyż ustawa państwowa o szkołach ludowych nie przekracza kompetencyi Rady pań-

stwa. W głosowaniu imiennem rezolucya została przyjęta.

Komisya dla sprawy dr. Kamińskiego uchwaliła wezwać sąd karny o zakomunikowanie jej wszystkich aktów w tej sprawie.

Do *Politik* telegrafują, że zwłoka w wniesieniu przedłożeń o kredycie dodatkowym na uniwersytet czeski i na potrzeby szkół przemysłowych jest następstwem agitacyi przeciw noweli szkolnej. Kredyta te zostaną jednak wniesione zaraz po feryach parlamentarnych.

Wszystkie dzienniki wiedeńskie, bez względu na barwę polityczną, poświęcają nader sympatyczne wspomnienia pamięci zmarłego członka Koła polskiego barona Bauma, podnosząc niepospolite zalety, jakiemi odznaczał się tak w życiu prywatnem, jak na arenie politycznej, a które jednały mu sympatyę i poważanie nawet u ludzi odmiennych przekonań politycznych. Najsympatyczniej wyraża się o zmarłym prasa czeska. „Nasi polscy sprzymierzeńcy — mówi *Politik* — a z niemi nietylko Galicya, lecz całe państwo, przedewszystkiem zaś Czesi, zostali najboleśniej dotknięci stratą br. Bauma. Mowimy wyraźnie Czesi, gdyż zmarły, który odznaczał się niezwykłemi przymiotami ducha, serca i charakteru, uważany był powszechnie za jednego z najgorętszych i najstalszych obrońców solidarności między Polakami i Czechami. Łatwo przeto zrozumieć, że współudział i żal klubu czeskiego jest najgłębszy i najrzewniejszy i nietylko prezydent klubu, lecz wszyscy jego członkowie pospieszyli ze złożeniem Kołu polskiemu swojej kondolencyi. Cały naród czeski przechowa śp. Bauma w trwałej, wiecznej i wdzięcznej pamięci“.

Dzienniki berlińskie potwierdzają wiadomość, że pruskie ministerstwo wyznań pracuje nad projektem nowej kościelno-politycznej ustawy, której głównem zadaniem jest uregulowanie t. z *Anzeigepflicht*.

W uzupełnieniu podanej przez nas wczoraj depeszy o wydarciu przemocą patrolowi francuskiemu przez konsula włoskiego w Tunisie pewnego Włocha, aresztowanego za znieważenie straży, donoszą *Agencyi Stefaniego*, że aresztowany przez patrol francuski Włoch Canino uwolniony został na żądanie przypadkiem przechodzącego wicekonsula. Francuskie władze wojskowe żądają wydania, ponieważ Canino, który twierdzi, że jest niewinny, według twierdzenia władz francuskich, miał znieważyć straż wojskową. Kwestya prawna zostanie rozstrzygniętą między konsulem włoskim a rezydentem francuskim.

Francuskie ministerstwo spraw wewnętrznych zarządziło już odpowiednie środki ostrożności, ażeby niedopuścić do zaburzeń ulicznych w dniu 18 marca. Wszystkie organa intransygentow występują stanowczo przeciw agitacyi anarchistów między robotnikami. W Saint-Etienne odbyli anarchiści zgromadzenie równocześnie z chybioną demonstracyą w Paryżu.

Według paryskiego telegramu do *N. fr. Presse* aresztowały władze policyjne 44 osób podczas zbiegowisk na ulicy, a 4 ludzi za czynną zniewagę i pobicie Guyota, który na jednem z zgromadzeń przestrzegał robotników, ażeby się nie dali użyć za narzędzie anarchistom, którzy służą sami bonapartystom. Powstała niezmierna wrzawa, wśród której anarchiści rzucili się na Guyota i tak go pobili, że ledwo żywego zdołano wyrwać z rąk napastników i odwieść do domu.

Według *Standardu* komendant francuskiej eskadry u wybrzeży Madagaskaru, miał odebrać rozkaz blokowania wybrzeży i obsadzenia kilku zatok, bez wysyłania wszakże wojska na wyspę. Dziennik angielski dodaje, że Francuzi chcą w ten sposób zmusić królowę do przyjęcia protektoratu francuskiego.

Konferencya reprezentanów mocarstw w Konstantynopolu, która ma wybrać jednego kandydata na gubernatora Libanu, zbiera się pod przewodnictwem Aarifi-baszy, ministra spraw zagranicznych, który ma przedstawić posłom następujących trzech kandydatów: Iwara-baszę, Nasri-beja i Karateodorego baszę. Wszyscy kandydaci są stosownie do regulaminu z r. 1860 chrześcianami i katolikami.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 13 marca. W rozprawie budżetowej przy rozdziale opłaty od aktów prawnych, ks. Ozarkiewicz żalił się na wzrost pokątnego pisarstwa w Galicyi i ubolewał, że odsetki zwłoki i kary pieniężne przy ściąganiu podatków oraz opłaty spadkowe są za wysokie. Mowca wzywał rząd, aby przez uzupełnienie obowiązujących rozporządzeń z większą łagodnością traktował lud w Galicyi i chronił go od surowych środków fiskalnych.

Przy rozdziale „Loterya“ p. Rosner mówił o zgubności małej loteryi, o literaturze sennikowej i o szalbierczych anonsach zapowiadających pewne terno. Po raz ośmnasty mowca stawia rezolucyę o zniesieniu loteryi i oświadcza, że jeżeliby i tym razem wniosek jego pozostał bez skutku, zaproponuje wystosowanie prośby do Najj. Pana o polecenie rządowi, aby przedłożył projekt zniesienia loteryi. Rezolucyę p. Rosnera odesłano do komisyi budżetowej, a rozdział „Loterya“ uchwalono.

W rozprawie nad budżetem ministerstwa handlu p. Wiesenburg wyraża życzenie, aby ministerstwo spraw zagranicznych spieszniej ogłaszało raporty konsularne. P. Suesss mówi o upadku handlu i zaleca wytknięcie lepszego kierunku polityce kolejowej w porozumieniu z Węgrami. Mowca podnosi potrzebę regulacyi Dunaju.

Następnie rozpoczęło się tajne posiedzenie.

Wiedeń, 13 marca. O godzinie 3 po południu odbyła się eksportacya zwłok śp. br. Bauma z *Votivkirche*. Obecni byli ministrowie hr. Taaffe, dr. Dunajewski, dr. Prażak, dr. Ziemiałkowski, br. Conrad, br. Pino; całe prezydyum Izby deputowanych, wice-prezydent Izby panów, deputowani wszystkich stronnictw i członkowie polskiej arystokracyi. Na trumnie złożono wieńce klubu polskiego, klubu czeskiego, galicyjskiego Wydziału krajowego itd. Zwłoki odwieziono na dworzec kolei północnej, zkąd odejdą do Kopytówki.

Wiedeń, 13 marca. Na poufnem posiedzeniu uchwaliła Izba deputowanych 156 głosami przeciw 107 zgodzić się na śledztwo karne przeciw p. Schönererowi.

Rzym, 13 marca. Mancini w obszernym wywodzie o polityce rządu odpierał w Izbie zarzut, jakoby daremnie ubiegał się o alians z Niemcami i Austryą, wskazując na oświadczenie austro-węgierskiego rządu w delegacyach. Cel tego aliansu jest wysoce lojalny, nie zaczepny lecz pokojowy. Rząd pozostanie mu wiernym. Alians ten daje się pogodzić z dobremi stosunkami wobec innych mocarstw, mianowicie Francyi i Anglii.

Berlin, 13 marca. Przyjęcie dymisyi Stoscha uważają za pewne. Jako następców jego wymieniają wice-admirała Bartscha i gen. Caprivi.

Petersburg, 13 marca. Makow w przededniu samobójstwa napisał kilka listów. Samobójstwa dokonał z rozwagą. Śmierć nastąpiła bezzwłocznie, kula utknęła w mózgu. Pozostawił on żonę, dwie córki i syna.

Wiedeń, 14 marca. (*Tel. pryw.*) Na drugiem posiedzeniu kongresu rolniczego ukończono rozprawy nad środkami przeciw klęskom powodzi. Hr. Stadnicki postawił wniosek, aby kierownictwo wszystkich budowli wodnych oddane zostało jednej centralnej instancyi. Wniosek ten, poparty przez br. Harracha, przyjęto z pewną modyfikacyą. Wniosek dr. Pilata w kwestyi zakładów melioracyjnych uchylono słabą większością. Drugi swój wniosek w sprawie zalesienia cofnął dr. Pilat ze względu, że kwestya znajdzie się na porządku dziennym najbliższego kongresu leśnego. Wnioski del. Schütza odesłano do komitetu wykonawczego. Jutro rozpoczną się rozprawy nad asekuracyą bydła.

Wiedeń, 14 marca. (*Tel. pryw.*) Jak ogłasza *Wiener Zeitung*, Naj. Pan mianował c. k. starostę w Pilźnie Włodzimierza hr. Łosia radcą sekcyjnym w biurze p. ministra dr. Ziemiałkowskiego.

Książęta Karol Schwarzenberg i Jerzy Lobkowicz, a dalej hrabiowie Józef Nostitz i Otton Chotek otrzymali godność tajnych radców.

Wiedeń, 14 marca. (*Tel. pryw.*) *Wiener Ztg.* donosi, że Najj. Pan kazał wyrazić profesorowi wydziału teologicznego na uniwersytecie krakowskim ks. dr. Drożdżewiczowi przy sposobności przeniesienia go w stan spoczynku Najwyższe uznanie.

Wiedeń, 14 marca. (*Tel. pryw.*) *Neue fr. Presse* pisze, że klub zjednoczonej lewicy zajmował się wczoraj sprawą dep. Schönerera i dopiero po długiej i burzliwej rozprawie zdołał powziąć uchwałę. Deputowani hr. Salm i Scharschmid w przemówieniach swoich kładli na to nacisk, że patryotyzm lewicy góruje nad wszelkiemi innemi względami, że lewica ma obowiązek kierować się wyłącznie zasadami konstytucyjnemi i nie powinna dozwolić, aby poseł oskarżony o przewinienie polityczne był pociągany do odpowiedzialności sądowej i wyrwany z zakresu swojego działania.

Peszt, 14 marca. (*Tel. pr.*) *Pester Lloyd* donosi, że rząd węgierski wystosował notę, w której zastrzega się przeciw projektowanemu w Przedlitawji podatkowi od renty, o ile nim mogą być dotknięte listy zastawne austro-węgierskiego banku i odwołuje się w tej mierze na statut bankowy.

Rzym, 14 marca. (*Tel. pr.*) W Izbie deputowanych minister spraw zewnętrznych odpierał twierdzenie, jakoby kwestya irredentyzmu uniemożliwiała dobre stosunki z Austryą. Najnowsze demonstracye, które miały wywołać pozory usposobienia wrogiego Austryi, są niegodnym wybrykiem nieznacznej mniejszości. *Irredenta* nie reprezentuje zresztą ani teoryi ani zasady żadnej, gdyż inaczej musiałyby Włochy reklamować także Korsykę, Maltę, Niceę i kanton tessyński. Ruch irredentystyczny jest dziełem zbałamuconej młodzieży, należącej do antimonarchicznego obozu, który reprezentuje w kraju tylko znikającą frakcyę. Rząd tłumić będzie z wszelką energią takie manifestacye. Minister podnosi, że mowcy wszystkich stronnictw z wyjątkiem jednego pochwalali zbliżenie się Włoch do Austryi i Niemiec. Rząd pozostanie przy tej polityce i osiągnie wzrost powagi, bezpieczeństwa i potęgi państwa, nie uroniwszy niczego z konstytucyjnej wolności i niezawisłości.

Petersburg, 14 marca. (*Tel. pr.*) W sprawę byłego ministra Makowa ma być zawikłany także członek rady państwa generał-adjutant Timaszew.

Car poruczył stanowczo generałowi Trepowowi najwyższe kierownictwo nad strażą bezpieczeństwa, przeznaczoną do czuwania nad spokojem i porządkiem w czasie koronacyi. Trepow miał zaręczyć, że nie zajdą zaburzenia i nieporządki.

Rana, jaką zadał sobie w zamiarze samobójczym dyrektor poczt, tajny radca Pamfiliew nie jest niebezpieczną. Powodem zamachu mają być wykryte malwersacye w kasach, poruczonych jego zarządowi. Wykryto podobno ubytek 30.000 rubli, złożonych przez ziemstwo Samary w r. 1879 na rzecz rodzin pozostałych po żołnierzach, którzy padli w ostatniej wojnie. Oprócz tego w kasie pocztowej okazał się brak 15.000 rs.

Petersburg, 14 marca. (*Tel. pr.*) Całe zachowanie się Makowa w dniach ostatnich było takie, że nie mogło wzbudzić podejrzenia, iż nosi się z myślą odebrania sobie życia. Rozmawiał jak najspokojniej o malwersacyach Pamfiliewa, chwalił pospiech, z jakim wytoczono mu śledztwo i przepędził całą niedzielę w najlepszym humorze w gronie znajomych, i wieczorem przyjmował gości, po ich zaś oddaleniu się napisał kilka listów, między innemi także do swojej najstarszej córki, w którym powiedział: „dowiedziałem się właśnie, że można być winnym, nie popełniwszy żadnej winy“. Nad ranem znalazła go służba już martwego. Makow był przez lat ośm ministrem i należał do stronnictwa przeciwnego wszelkim zmianom w duchu liberalnym.

Wiedeń, 14 marca. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych prezydent dr. Smolka poświęcił słowa wspomnienia pamięci zmarłego dep. Falke, poczem obwieścił uchwały zapadłe na wczorajszem tajnem posiedzeniu. P. minister skarbu, dr. Dunajewski przedłożył ustawę o dalszym poborze podatków i opędzeniu wydatków państwowych w miesiącu kwietniu. Ustawa ta stanie na porządku dziennym dzisiejszego wieczornego posiedzenia.

Wśród dalszych obrad budżetowych, mianowicie przy tytule „inspekcya generalna“, dep. Fürnkranz urgował o przyspieszenie budowy kolei z Krems do St. Pölten. P. minister handlu wyjaśniwszy, że kolej te należy uważać za lokalną dodał, że zgłosiło się już kilku przedsiębiorców i przedłożyło różne projekta. Rewizya trasy została już zarządzona i skoro tylko załatwioną będzie kwestya kosztów, rząd przystąpi bezzwłocznie do udzielenia koncesyi. (*Oklaski*).

Przy tytule „służba portowa“ ubolewał dep. Wittmann nad zastojem marynarki handlowej, niemniej nad tem, że ustawa o uwolnieniu od podatków nowo-wybudowanych parowców nie przyszła dotychczas pod obrady. Wśród rozpraw nad tytułem: „ruch pocztowy“ dep. Halwich krytykował manipulacye, jakie zachodzą przy doręczaniu adresatom zakazanych w Monarchii losów zagranicznych i wniósł rezolucyę, w której żądał obostrzenia przepisów o poszanowaniu tajemnicy listów.

Paryż, 14 marca. *Journal de Paris* donosi, że w niedzielę na placu przed ratuszem wykryto przyrządy eksplodujące i że policyi powiodło się w kilku innych miejscach skonfiskować tego rodzaju aparata.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13 marca 1883, godzina 1, min. 40. Losy kredytowe 170·50, Węg. akcye kredyt. 310 75, Akcye anglo-austr. 116.25, Akcye banku Union 117·75. Akcye kolei Karola Ludwika 304·—. Akcye kolei północnej 277·50, Akcye kolei południowej 143·20, Akcye kolei Alföld 170·—, Akcye kolei Elżbiety 217·—. Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 170·—. Akcye kolei węg. północno-wschodniej 163·50, Wiedeńskie losy 125·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 95·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·—. Losy regulacyi Cisy 116·—, Losy tureckie 26 50, Węgierska renta 120·30, Akcye banku związkowego 112·75, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—. Rubel papierowy 1·19— Węgierskie losy 116·50, Marka niemiecka —. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 13 marca 1883, godzina 5 min. 30. Akcye kredytowe 312·50, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 304 50, Południowa —·—, Renta papierowa 78 25, Galicyjskie listy zastawne 102·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·50 —, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 14 marca 1883, godzina 10. min. 35. Akcye kredytowe 312·50, Anglo-Austr. 117·—, Unionbank 118·10, Kolej Karola Ludw.

304·50, Południowa 143·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9 40½ Rubel papierowy 1·19¼. Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 13 marca. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10· do 11·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·75 do 32·— zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.63 do 9·65 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 14·36 zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 182·75 m., żyto —·— m., spiritus 53·30, olej rzepakowy 78·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·25 fr., olej rzepakowy 104·50 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Pociągi kolejowe

Odchodzą ze Lwowa.
(podług zegaru lwowskiego).

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz 12 min. 30 po południu i o godz 10. min. 33 wieczór pocąg mięszany.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie.)

z dnia 14 marca 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 729.26mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 5.2°C. Psychrometr wilgotny — 5 8°C. Prężność pary 2.6mm. Wilgoć 85%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW1. Ozon 10.

Temperatura powietrza — 4.2°R

Barometr idzie w górę.

S. barometru nad pziom morza 755.86mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

φ = 49°50′ λ = 41°41′ w. = 340m,5

Dla 15 marca

E. = 9m 8,s43. Θo =23h 30m 43,s72.

Zachód słońca 14go marca 6h 1m.,6.; wschód o 18h. 17m., 0.

Ostatnia kwadra księżyca nastąpi 1 marca 1d o 19h 2,m 2; nów 8d 18h 7,m 4; pierwsza kwadra 15d 10h 7,m5; pełnia 23d 7h 40,9; ostatnia kwadra 31d 9h 57,m 4

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 9d 12,h 5; w punkcie odziemnym (Apogeum) 24d 6.h 5

Słońce wstępuje w znak równonocy wiosennej w konstelacyi ryb 20 marca o 12h 26m w nocy. Czas gwiadozwy zrówna się z czasem średnim dnia 22go marca o 10h 11m w nocy.

13 marca 1883.	2h	9h	9h
Stan barometru w milimetr.	720,15	722,05	724,9
Stan termometru suchego w st. Cels.	— 3,8	— 8,8	—9,5
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	—5,1	— 9,8	—10
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	2,4	1,9	1,8
Wilgotność powietrza względna w %.	72	85	81
Stan nieba.	3	5	10
Kierunek wiatru.	w.	wnw.	wnw.
Moc wiatru	3	2	2
Ilość opadu mierzona o 2h 0,0mm.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — 2,5.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — 10,9.			

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 13 marca 1883.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	302	50	306	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	169	50	173	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	307	50	311	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97	85	98	85
„ „ „ 4 pr. w. a.	89	40	91	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	97	85	98	85
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	86	75	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	50	102	50
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	15	101	20
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100	—	102	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	93		95	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	97	80	98	30
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	103	—
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ Stanisławowa	22	—	24	
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	53	5	64
Dukat cesarski	5	56	5	66
Napoleondor	9	45		5
Półimperyał	9	73		83
Rubel rossyjski srebrny	1	5	1	65
„ „ papierowy	1	18	1	20
100 marek niemieckich	58	30	58	90
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—		

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 11 marca 1883

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.25	78.40
luty-sierpień	78.30	78.45
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78.50	78.65
kwiecień-październik	78.50	78.65
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	118.75	119.25
„ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	131.—	131.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	136.75	137.25
„ „ 1864 po 100 zł.	167.—	167.50
„ „ 1864 po 50 zł.	167.—	167.50
Renty Com. po 42 lir austr.	37.—	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	147.—	147.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.	—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.85	93.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	97.65	97.80
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	98.—	98.50
Galicyi	98.	98.5
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	98.—	98 50
Węgier	98.60	99.20
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	117 50	118 —
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	312.—	312.30
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł	855.—	865.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	831.—	833.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	598.—	600.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m	215.25	216.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
[illegible] kolei po 1000 złr. m. k.	2772. —	2777 —
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	305.75	306.25
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	170.50	171.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	340.—	340.50
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	144 —	144.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	161.50	162.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	95.50	96.—
„ „ „ „ premiowe po 3%	97.75	98.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	102.—	103.—
„ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	101 50	102 —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.50	90.50
„ „ „ po 5 proct.	98.—	99.—
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	99.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.—	102 50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 proc.	101.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.90	101.05
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.50	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.60	93.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92 50	93.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	104.75	105.—
„ „ po 100 zł. w. a.	100.50	101.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	98.65	98.85
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.60	94.—
z r. 1867	98 25	98 75
z r. 1868	93.80	94.30
z r. 1872	93. —	93.25
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92 15	92.40
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	170 25	170.75
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.25
[illegible] żegl. par. na Dun. [illegible] zł	108 —	109 —
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	20.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	19.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	23.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.—	40 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.25	36 75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.75	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.25	45 75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	22.50	23.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.50	38 50
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.80	119.95
Paryż za 100 fr.	47.50.—	47.55.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.64.—	5.66.—
„ pełnej wagi	5.63.—	5.65.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.49.50	9.50. 0
Rossyjski imperyał	9.77.—	9.79 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 13 marca 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	20
„ „ „ w srebrze	78	45
Renta w złocie	97	75
5% austr. renta marcowa	92	95
Akcye banku wiedeńskiego	830	—
„ „ kredytowego	309	—
Londyn	119	85
Srebro	—	—
Napoleondor	9	49½
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	55

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 1340. (1726 2—3)

W okręgu c. k. galic. Dyrekcyi telegrafów są do obsadzenia cztery posady czasowych dozorców linij telegraficznych z rocznem wynadgrodzeniem 300 złr. w. a. dodatkiem aktywalnym 25 prc. i umundurowaniem.

Podania o te posady w myśl rozporządzenia c. k. ministeratwa obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy do c. k. Dyrekcyi telegrafów w czterech tygodniach licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego konkursu.

C. k. Dyrekcya telegrafów.

Lwów, dnia 8 marca 1883.

L. 172 R. S. O. (1727 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące stałe posady nauczycielskie:

1. Nauczyciela starszego przy czteroklasowej szkole w Podhajcach z roczną płacą 450 złr.

2. Nauczyciela przy szkole etatowej w Siemikowcach w powiecie Podhajeckim z roczną płacą 154 złr. gotówką a 146 złr. w naturaliach.

3. Nauczyciela przy szkole etatowej w Ceniowie w powiecie Brzeżańskim z roczną płacą 300 złr. w. a.

4. Nauczyciela przy szkole etatowej w Stryhańcach w powiecie Brzeżańskim z roczną płacą 300 złr. w. a.

5. Nauczyciela przy szkole etatowej w Helenkowie w powiecie Brzeżańskim z roczną płacą 300 złr.

6. Nauczyciela przy szkole etatowej w Helenkowie w powiecie Brzeżańskim z roczną płacą 300 złr. w. a.

Prawo prezentowania wykonuje wszędzie rada szkolna miejscowa.

Podania zaopatrzone w potrzebne dowody należy wnieść za pośrednictwem swej przełożonej władzy najpóźniej do końca marca b. r do okręgowej rady szkolnej w Brzeżanach. Z Rady szkolnej okręgowej.

Brzeżany, dnia 28 lutego 1883

L. 385 p. (1765)

W etacie galicyjskich c. k. Zarządów salinarnych opróżnioną jest posada nadinżyniera maszyn i budowli w randze VIII klasy z systemizowanemi poborami i emolumentami.

Kompetenci o tę posadę mają podania zaopatrzone dowodami ogólnej kwalifikacyi i legalnemi świadectwami, że ukończyli nauki górniczej akademii i że posiadają praktyczną znajomość i doświadczenie w projektowaniu budowli i maszyn, tudzież w ustawianiu i kierownictwie maszyn górniczych, wnieść w drodze przepisanej do c. k. Prezydyum krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie najdalej w ciągu czternastu dni.

Lwów, dnia 9 marca 1883.

Licytacye.

L. 737. (1479 1—3)

C. k. sąd krajowy ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi gal. Towarzystwa kred. ziemsk. we Lwowie w kwocie 22965 zł. 10 ct. z przyn odbędzie się dnia 5go kwietnia 1883, o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Berty Fellner de Felldegg wedle wykazu hipotecznego sądu tutejszego l. 239 należących dóbr Zarzyszcze w powiecie Żółkiewskim położonych, na którym to terminie dobra te nawet niżej ceny wywołania 47950 zł. jednakże nie niżej sumy 30000 zł. w. sprzedane zostaną, dalej że jako wadyum kwota 1500 zł złożoną być ma, że akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli, a to Judy Baumwalda, Maksymilina Jenike, Kazimierza Szulimirskiego, Alberta Rollhäusera i Antoniego Szmulańskiego, tudzież dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 28go stycznia 1882 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dobrzański kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Moszyński mianowany został

Lwów, dnia 17go lutego 1883.

L. 4539. (1758 1—3)

C. k. sąd powiatowy przedsięweźmie dnia 30 marca 1883 o 10 godzinie rano, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności l. 203 w Wysocku niżnem Jurka Semenowego własnej, na zaspokojenie pretensyi Abrahama Teichmana w ilości 5 zł. 20 ct. w. a.

Cena wywołania 180 zł. w. a. Wadyum 9 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Borynia, dnia 23 listopada 1882.

L. 4235. (1706 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 80 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia: 20 kwietnia, dnia 18 maja i dnia 19 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. kon. 13 w Konarach (wykaz hipoteczny 10 Konary) położonej, dłużnika Piotra Pytki własnej.

Cena wywołania 675 zł. Wadyum 67 zł. 50 ct. w. a

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 5 marca 1883

L. 936. (1583 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach uwiadamia, iż na rzecz masy kredalnej Elki Bluttreich odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż wydzielonej części realności pod lk. 42 w Zaleszczykach położonej wedle dom. 5 pag. 489 n. l haer. na Elkę Bluttreich zaintabulowanej w dniu 5 kwietnia 1883, o godzinie 10 rano, na którym ta część realności i niżej ceny szacunkowej w kwocie 2292 zł. 60 ct sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 230 zł.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny z protokołem oszacowania można w tutejszym c. k. sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki, 26 lutego 1883.

L. 4872. (1731 1—3)

W tutejszym c k. sądzie powiatowym odbędzie się w dniach 29 marca, 4 maja i 1 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w drodze publicznej licytacyi przymusowa sprzedaż realności w w Probóżnie pod l. sp. 88 położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, a własnością spadkobierców ś. p. Jana Bilińskiego będącej.

Cena wywołania wynosi 671 zł a wadyum 67 zł. w. a.

Protokóła zastawniczego opisania i oszacowania tej realności, tudzież warunki tej licytacyi w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Husiatyn, dnia 29 stycznia 1883.

L. 569. (1604 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredyt. włość. we Lwowie 22 rat po 12 złr. i resztującego kapitału w kwocie 53 zł. 55 kr. w. a. z pn. przedsięweźmie publiczną sprzedaż realności pod lk. 42 rep. 62 w Lipowcu położonej, dłużnika Jurka Wasianki własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w dniu 21 maja 1883 o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 400 złr. w. a. wadyum zaś 10% tejże.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Rymanów, 13 lutego 1883.

L. 63. (1695 1—3)

W c. k, sądzie powiatowym w Białej, odbędzie się w dniu 5 kwietnia i 23 maja 1883 o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Franciszka Wyrwalskiego w ilości 269 zł. przymusowa sprzedaż 2|40 części jatek l. wykazu hipotecznego 329 w Białej położonych, Józefa Różycki własnością będących.

Cenę wywołania stanowi kwota 123 zł. 42½ ct. poniżej której części te na powyższych terminach sprzedane nie będą. Wadyum wynosi 16 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej. Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowiony adwokat tutejszy dr. Rosner.

Biała, dnia 4 lutego 1883.

Licytacye.

L. 112. (1290 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Delatynie ogłasza, że na żądanie zakładu kred. włość. celem wydobycia od Pańka Jaworskiego dłużnej sumy 100 złr., trzy razy po 13 złr. i 194 złr. 46 ct aw. zpn. przedsięweźmie w dniach 3 kwietnia, 4 maja i 1 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana przymusową publiczną sprzedaż realności w Delatynie pod lk. 243 położonej, Pańka Jaworskiego własnej, ciała hipotecznego nie stanowiącej.

Cenę wywoławczą stanowi suma 250 złr. jako wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta a zakład 25 złr.

Realność rzeczona przy tych terminach nie będzie niżej ceny wywoławczej sprzedaną

Trzeci termin dnia 1go czerwca 1883 będzie wynikowo terminem do ułożenia ułatwiających warunków.

Warunki licytacyjne są w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Delatyn, 13 lutego 1883.

L. 16229. (1288 1 3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Asskenazy w kwocie 240 złr., 84 złr., 24 złr. i 20 zł. aw. zpn odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi następujących realności w Kujdańcach położonych a to:

a) połowy realności wedle l. wyk. hip. 112 Jury recte Jurka Szewczuka Wasyla własnej N. d. 89 lk. 136, 480|3, 565|1 i 565|2;

b) realności wedle l. wyk. hip. 155 Stefana Lewickiego Wasyla własnej N. d. 63|6 lk. 125|2 (74|1) i 435;

c) realności wedle l. wyk. hip. 72 Wasyla Fediuka własnej N. d. 5, lk. 135 (457|2) i 458;

d) połowy posiadłości wedle l. wyk. hip. 95 Tanazego Feduka Jakowa własnej, lk. 150 i 8.

1. Cena wywołania ad a) 130 złr., ad b) 92 złr., ad c) 46 złr. zaś ad d) 50 złr. aw. łącznie 318 złr. aw.

2. Wadyum ad a) 13 zł., ad b) 9 zł., ad c) 4 zł. zaś ad d) 5 zł. aw. łącznie 31 złr. aw.

3. Licytacya ta odbędzie się w dwóch terminach tj. dnia 6go kwietnia i 10 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, przy których realności powyższe tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedane być mogą.

Gdyby jednak przy żadnym z tych terminów za taką cenę sprzedane być nie mogły, wyznaczonym będzie 3ci termin do ułożenia warunków licytacyjnych na dzień 20 czerwca 1883 o godzinie 10 rano.

Resztę warunków licytacyi, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli i tych, którzyby na sprzedać się majacych realnościach po dniu 20 czerwca 1882, jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego jakie prawa rzeczowe uzyskali, ustanawia się kuratorem adwokata dra Trachtenberga.

Kołomyja, 16 stycznia 1883.

L. 1036. (1463 1–3)

W c. k. sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się w tusądowym budynku celem zaspokojenia resztującej sumy 665 zł. 87 ct. aw. pochodzącej z większej sumy 800 złr. aw. z odsetkami 7 prc. od 4go lutego 1880 bieżącemi z tej wierzytelności już uiszczonej, jako też na zaspokojenie kosztów prośby egzekucyjnej w kwocie 16 złr. 2 ct. aw. w terminach dnia 2 kwietnia, dnia 2go maja i dnia 1go czerwca 1883 publiczna sprzedaż realności pod lk. 85|142 rep. l. 162 w Tyśmienicy, wedle Dom VIII pag. 83 n. 1 haer. Hawryły Kwoczaka, zaś 2|3 części tej parceli gruntowej pod l. top. 1395|1603 w Kątach zwanej, Ambrozego Franca własnej.

C. k. sąd powiatowy

Tyśmienica, 20 lutego 1883.

L. 8800. (1439 1–3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 12 rat à 12 złr. i jednej raty w kwocie 12 złr. 16 ct. aw. zpn. od Franki Tomaś i Józefa Tomaś vel Tanas — odbędzie się licytacya realności pod lk. 11 w Litewce, wykazem hip. Nr. 46 księgi grunt. gminy kat. Litewka objętej, na trzech terminach a to dnia 2 kwietnia, 10 maja i 4 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym.

Termin do ułatwiających warunków dnia 2 lipca 1883.

Cena wywołania 400 złr. aw.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania w gotówce.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem p. Włodzimierza Luszpińskiego, c. k. notaryusza w Komarnie z substytucyą p. Aleksandra Strockiego w Komarnie.

Z c. k. sądu powiatowego

Komarno, dnia 20 grudnia 1882.

L. 6413. (1606 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że na dniu 2 kwietnia 1883 o godzinie 10 rano, przedsięweźmie publiczną przymusową sprzedaż realności, pod lk 30 rep. 23 w Woli niżnej położonej, Wasyla Komanieckiego własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, celem ściągnienia na rzecz c. k. uprz. gal. zakładu kred. włość. we Lwowie 16 rat po 18 złr. i resztującego kapitału w kwocie 157 złr. aw. zpn.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 1000 złr. aw.

Wadyum zaś 10 prc takowej.

Resztę wurunków, tudzież akt opisania i oceniania można przejrzeć w sądzie.

Rymanow, 31 grudnia 1882.

L. 2525. (1467 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 75 złr. aw. z pn. odbędzie się dnia 4 kwietnia, dnia 9 maja i dnia 14go czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 3 w Konarach położonej, dłużnika Michała Kality własnej.

Cena wywołania 1300 złr. aw.

Wadyum 130 złr. aw.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie 18 lutego 1883.

L. 18096. (1443 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności 196 zł. aw. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności wedle wykazów hipot. 359, 360 gminy katast. Borki wielkie dłużników Marcina i Maryi Szkodzińskich własnych, dnia 5 kwietnia, 7 maja i 5 czerwca 1883 zawsze o godz. 9 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 700 złr. aw. wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 70 zł. aw.

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej

Tarnopol, dnia 4 grudnia 1882.

L 248 (1576 1—3)

C. k. sąd delegowany miejski podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia kosztów sporu prowizoryalnego Tomasza i Magdaleny Klimeczków przeciw Franciszkowi Orkiszowi w kwocie 19 złr. 60½ ct. zpn. odbędzie się w tymże sądzie w dniach 6go kwietnia, 4 maja i 4 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności w Woźnikach położonej, protokołem zastawniczego opisania z dnia 27 listopada 1882 l. 5332 zajętej i na sume 244 zł. oszacowanej, a z posiadłości l. wyk hip. 78 mianowicie z parcel l. 20, 22, 188, 191, 1144|1, 1617 dłużnika Franciszka Orkisza własnych, składającej się.

Wadyum wynosi 25 zł.

Wadowice, 25 stycznia 1883.

L. 13173. (1296 1—3)

Ck. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, że celem zaspokojenia sum 736 złr. i 736 złr. z pn. c. k. uprz. galic. akcyj. banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się na rzecz przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 342 w Przemyślu na Zasaniu położonej, dłużnika Tomasza Bielawskiego własnej w jednym terminie dnia 5go kwietnia 1883 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie, na którym rzeczona realność za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 36666 zł. aw.

Wadyum wynosi 1834 zł. aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 30 grudnia 1882.

L. 140. (1247 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 478 złr. 16 ct. z pn. przez Henocha Ruttera a względnie przez jego prawonabywcę Jakóba Stachla przeciw Iwanowi Stecko jako spadkobiercy ś. p. Jakóba Stecko wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 19 kwietnia i 31 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l. 18 w Brodkach, starostwie lwowskiem położonej, wykazem hipotecznym l. 118 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 531 złr.

Zakład wynosi 53 zł. 10 ct.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania, a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 31 maja 1883 o godzinie 3 po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 23 września 1882 uzyskali, ustanawia się p. Józefa Gryczmańskiego z Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 25 stycznia 1883.

L. 11898. (1289 1 – 3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Ołeksie Palijowi Zacharemu pto 150 zł. a. w. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lk. 89 w Pładykach położonej, wedle l. wyk. hip 337 w jednej połowie i wyk. hip. l. 338, karta B. poz 1 w całości Ołeksy Palija Zacharego własnej, na 250 zł. aw. oszacowanej, pod następującemi warunkami odbyć się ma:

1 Licytacya ta odbędzie się w tus. zabudowaniu w dwóch terminach to jest dn. 2 kwietna i 9 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, przy których realność powyższa tylko za lub wyżej ceny szacunkowej może być sprzedaną.

Gdyby jednak przy żadnym z tych terminów za taką cenę sprzedaną być nie mogła, wyznaczonym będzie termin do ułatwiających warunków na dzień 18go maja 1883 o godzinie 10 rano i na podstawie takowych, będzie wyznaczonym 3ci termin licytacyjny, przy którym realność w mowie będąca także i niżej ceny wywołania będzie sprzedaną.

2. Cena wywołania 250 złr. aw.

3. Zakład 25 złr. aw.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

Kołomyja, 30 grudnia 1882.

L. 14397. (1284 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego w sumie 63882 zł. 16 ct. i 9152 zł. 98 ct. a. w. z przyn. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż dóbr Otfinów z przyległościami Zdzisława Stoińskiego własnych, dalej dóbr Pasieka, własność tarnowskiego domu komisowego, galic. banku dla handlu i przemysłu stanowiących, wreszcie dóbr Józefówka do Józefa Kurza należących w powiecie Dąbrowskim położonych.

Sprzedaż ta odbędzie się w ostatnim terminie dnia 6 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem, pod następującemi warunkami ulżywającemi.

Cenę wywołania stanowi wprawdzie wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przez galic. Towarzystwo kredytowe ziemskie w sumie 153.073 zł. w. a. przyjęta, atoli dobra te i poniżej tej wartości, za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane będą.

Jako wadyum licytacyjne złożoną być ma 1|20 część wartości dóbr pod egzekucyą zostających w gotówce lub w walorach w pierwotnych warunkach poszczególnionych tj. okrągła suma 7654 złr. aw.

Nabywca obowiązany będzie w dniach 30 po prawomocności aktu licytacyjnego złożyć do depozytu sądowego 1|3 część ceny licytacyjnej.

Dalsze postanowienia ustępu 4go pierwotnych warunków pozostawiamy nienaruszone.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

W Tarnowie, dnia 31 grudnia 1882.

L 667. (1202 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy resztujacej 359 złr. 98 ct. z 7 prc. odsetkami od 15|10 1881 bieżącemi i kosztami egzekucyi 18 zł. 37 ct. przez c. k. uprzyw. galic. akcyjny bank hipoteczny przeciw Filipowi Daćków wywalczonej, przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 12 kwietnia, 17 maja i 5 lipca 1883 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika l. 26 w Rakowcu, starostwie lwowskiem położonej, wykazem hipotecznym l. 8 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość przy pożyczce wypośredniczona 1839 złr., zakład wynosi 184 złr.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania, a gdyby takowej nie uzyskano, ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 5 lipca 1883 r. o godzinie 3ej po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po dzień 13 stycznia 1883 uzyskali, ustanawia się p. Filipa Simona ze Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 8 lutego 1883.

L. 12523. (1297 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, że celem zaspokojenia trzech rat pożyczkowych po 300 złr. tudzież resztującego kapitału 5709 złr. 94 ct. z pn. na rzecz galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie idealna połowa realności pod lk. 105 w Przemyślu na Garbarzach położonej, Mojżesza Dresnera własna, w drodze publicznej licytacyi dnia 2 kwietnia i dnia 4 maja 1883 zawsze o godzinie 10 rano w tutejszym sadzie wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Jako cenę wywołania ustanawia się kwota 11.200 złr. a wadyum 1120 złr.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze sądowej.

O czem się chęć kupienia mających i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 19 grudnia 1881 jako dniu wydania wyciągu tabularnego na sprzedać się mającej części realności prawo zastawu nabyli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca i późniejsze z jakichkolwiekbądź powodów doręczone być nie mogły, przez kuratora ad actum adw. Dra Smutnego w Przemyślu zawiadamia.

Przemyśl, 30 grudnia 1882.

L. 8102. (1385 1—3)

W dniach 24 kwietnia, 23 maja i 25 czerwca 1883 o 10 godz. rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod l. k. 109 w Krzemienicy położona, l. w. h. 147 objęta, Wojciecha Kranza własna, na zaspokojenie pretensyi Barucha Schmida w kwocie 180 zł. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 225 złr. aw.

Wadyum 22 złr. 50 ct.

Akt oszacowania i wyciąg hipoteczny, warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Łańcut, 2 grudnia 1882.

L. 8657. (1201 1—3)

W dniach 4 maja, 4 czerwca i 13 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Fedora Hudymiaka własnej w Luczy pod lk. 12 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Josla Freyera w kwocie 47 zł. 50 ct. aw.

Cena szacunkowa wynosi 250 złr. aw.

Zakład 25 zł.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną, jednak nie niżej kwoty 150 złr.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Iwana Stefanków z Luczy.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Peczeniżyn, dnia 18 grudnia 1882.

L. 942. (1379 1—3)

Sąd miejsko delegowany powiatowy Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 8 czerwca, 13 lipca i 17 sierpnia 1883 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk 163 w Staromieściu położonej, wedle wyk. hip. 129 B. L. p. 1 nieobjętej masy spadkowej śp. Marcina Szwagla i Antoniny Szwagel własnej, na rzecz Wolfa Adwokata o 36 złr. a. w. z p n. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 1500 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 150 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, 25 stycznia 1883.

L. 14303. (1304 1—3)

Dnia 17 kwietnia, 21 maja i 25 czerwca 1883 sprzedawaną będzie przymusowo, zawsze o godz. 10 rano w tut. sądzie realność pod lk 218 m. w Buczaczu położona nietabularna Seinwela i Reisi Geller własna, celem ściągnięcia pretensyi Osiasza Rubina w kwocie 50 złr. aw. zpn.

Cena wywołania 400 zł. aw.

Wadyum 40 złr. aw.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz, dnia 2 grudnia 1882.

L. 11321. (1022 3—3)

C. k. sąd. pow. miej. deleg. w Rzeszowie ogłasza, że w sprawie Abrahama Grünspana przeciw spadkobiercom Mojżesza Kellera o 321 zł. 67 ct. aw. z przynależytościami odbędzie się w dniach 13 kwietnia, 11 maja i 12 czerwca 1883 w tutejszym sądzie każdym razem o 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności wykazem hipotecznym l. 125 gmina katastralna Ruska wieś objętej.

Cena szacunkowa i wywoławcza 1200 złr. aw., wadyum 120 złr. aw.

Resztę wyrunków można przejrzeć w ts. registraturze.

Rzeszów, 30 stycznia 1883.

L. 6635. (1264 3—3)

Dnia 23 maja, 27 czerwca i 1 sierpnia 1883 o 10 godzi ie rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż 1|12 części realności w Brzozowie pod lk. 329 położonej i 1|6 części gruntu od tejże realności należących, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Franciszka Miksiewicza własnej w sprawie Naftalego Liebera o zapłacenie 119 zł. 50 ct. z pn.

Cena wywołania 1|12 części realności wynosi 85 zł., zaś 1|6 części gruntu do tejże 41 zł. 60 ct.

Wadyum 8 zł. 50 ct. i 4 zł. 16 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realności tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim niżej takowej będą sprzedane.

Resztę warunków wolno w tut sądzie przejrzeć. Brzozów, 20 stycznia 1883.

L. 141. (1266 3—3)

Dnia 6 kwietnia i 4 maja 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna licytacya kawałka gruntu do gospodarstwa lk. 91 w Wiśniowy należącego, egzekutki Reginy Bednarczykowej własnego, ciała hipotecznego niemającego, na pokrycie pretensyi ks. Andrzeja Zembrzyckiego w kwocie 2052 zł. 50 ct.

Cena wywołania wynosi 250 zł.

Wadyum 25 zł. aw.

W razie nieuzyskania na powyższych terminach ceny wywołania wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 8 czerwca 1883 o godzinie 9 rano.

Reszta warunków może być przejrzana w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dobczyce, 20 stycznia 1883.

L. 7166. (1648 3—3)

Sieniawski c. k. sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie reszty należytości Berla Weinfass w kwocie 47 zł. 60 ct. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż gospodarstwa pod Nr. 270 w Majdanie w powiecie sądowym sieniawskim w starostwie jarosławskiem położonego Dmytra i Maryi Wygonnych własnego, na dniu 5 kwietnia i 10 maja 1883 o 10 godzinie rano tylko za cenę szacunkową 470 zł. lub wyżej, zaś na dniu 7 czerwca 1883 i niżej ceny szacunkowej.

Zakład wynosi 47 zł.

Bliższe warunki i protokół opisania i oszacowania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa, 31 grudnia 1882

L. 6849. (1646 3—3)

C k. sąd powiatowy w Mielcu sprzeda na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 202 zł. 93 ct. realność pod Nr. 105 w Borowy, Franciszka Skolińskiego własnej, w jednym terminie dnia 2 kwietnia 1883 o godz. 10 rano także i niżej ceny wywołania 500 złr. Wadyum 50 zł.

Resztę warunków i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Mielec, dnia 29 stycznia 1883.

L.6597. (1122 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Jędrzeja i Zofii Kaszubów w kwocie 41 zł. 97 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod lk. 108 w Rzekach ad Manasterz położonej, l. w. h. 175 ksiąg gruntowych dla gminy Manasterz objętej, dawniej na własność Walentego Pawełka, obecnie na własność Hersza Zwanzigera zaintabulowanej, w dwóch terminach a mianowicie dnia 18 kwietnia i dnia 23 maja 1883 kazdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym na których obydwu terminach realność powyższa przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 65 zł w. a. wadyum 6 zł. 50 ct. w. a.

Akt zajęcia i oszacowania, tudzież ekstrakt tabularny można przejrzeć w tut. sądzie.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczona nie została lub którzby dopiero po rozpisaniu licytacyi prawo zastawu na realności powyższej uzyskali ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Jana Wodeckiego z Przeworska.

Przeworsk, 31 grudnia 1882.

L. 6901. (1683 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kred. włośc we Lwowie przeciw masie nieobjętej po śp. Klemesie Bokłachu w zastępstwie kuratora Lucia Sikacza pto. 95 zł. 92 ct. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 13 marca, 12 kwietnia i 15 maja 1883 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 24 subr. 15 w Jabłonce wyżnej z tem. iż na pierwszych dwoch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na trzecim terminie także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 300 zł. wadyum 30 zł.

Reszta warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka, dnia 28 grudnia 1882.

L. 2526. (1418 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 114 zł w. a z pn. odbędzie się dnia 3 kwietnia, dnia 8 maja i dnia 13 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę połowy realności pod l. 49 w Konarach położonej, dłużnika Pawła Maciaszka recte Macioszka własnej.

Cena wywołania 550 zł. w. a.

Wadyum 55 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 18 lutego 1883.

L. 11679. (1678 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Czortkowie przeprowadzi dnia 23 marca, 24 kwietnia i 29 maja 1883 o godzinie 11 rano w zabudowaniu sądowem licytacyę ogrodu niebędącego ciałem hipotecznem l. s 583 w Wygnance, masy spadkowej Jana Dworzańskiego i Anny Dworzańskiej własnego, celem ściągnięcia pretensyi Maryasi Jamenfeld 25 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania i szacunkowa 70 zł. zakład 7 zł.

Resztę warunków wolno przejrzeć w tusądowej registraturze, oraz zawiadamia wszystkich wierzycieli niewiadomych i takich, którymby niniejsza i późniejsze uchwały z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły, że dla nich kuratorem adw dra. Marksteina w Czortkowie ustanowiono

C. k. sąd powiatowy.

Czortków, 20 listopada 1882.

L. 8908. (1668 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Busku podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 90 zł. 47 ct. w. a. z pn odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod lk. 7 i 9 w Humniskach, w powiecie kamioneckim położonej, dłużników Nauma, Magdy i Aftanazego Dziżaków własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Towarzystwa kredytowego w Busku dnia: 11go kwietnia, 11 maja i 12 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania stawi się sumę 1500 zł. w. a. wadyum 10%.

2. Przy trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

3. Akt opisania i oszacowania można przejrzeć lub w odpisie podnieść w tusądowej registraturze.

4. Reszta warunków w tus. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Busk, dnia 21 grudnia 1882.

L. 2652. (1554 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Dobrisch Horowitz am Selzer 1000 zł. z pn odbędzie się dnia 12 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya, do Ozyasza Höckla wedle dom. 235 pag. 21 n. 1 et 2 haer należącej realności pod l. 822²|₄ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 6720 zł. w. a. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 672 zł. aw. złożoną być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 9 sierpnia 1882 rzeczowe prawa na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Maurycy Byk kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Kohn mianowany został.

Lwów, 17 lutego 1883.

L. 7474 (1682 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw masom nie objętym po Nastuni, Mikołaju i Andriju Szpuganiczom, pierwszej przez kuratora Wasyla Paraszczaka, ostatnich przez Mikołaja Warwarycz zastępowanym pto 100 zł w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 21 marca, 20 kwietnia i 22 maja 1883 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 25 rep. 25 w Szumiaczu położonej, z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie także poniżej tej sprzedaną będzie.

Cena wywołania 200 zł. wadyum 20 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka, dnia 31 grudnia 1882.

L. 7367. (1630 3—3)

Sąd obwodowy rozpisuje egzekucyjną sprzedaż licytacyjną realności lk 79 b w Nowym Sączu, Wincentego i Magdaleny Wawrzyckich własnej, na zaspokojenie pretensyi Salamona Lustbadera w kwocie 12 zł. 16 ct. w. a. z pn. w trzech terminach 4 kwietnia, 9 maja, i 13 czerwca 1883 o godzinie 10 rano odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi suma 1100 zł w. a., niżej której realność ta na żadnym z powyższych terminów sprzedaną nie będzie.

Wadyum stanowi suma 110 zł. w. a.

Kurator wierzycieli hipotecznych, którymby uchwały nie mogły być doręczone, niemniej dla wszystkich, którzyby po dzień 29 grudnia 1882 na hipotekę sprzedać się mającej realności z pretensyami weszli, adw. dr. Janczura w Nowym Sączu

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 13 stycznia 1883.

Księgi gruntowe.

L. 442. (1751 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla posiadłości tabularnych (dworskich) pod nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu krajowego w Krakowie Soboniowice, w gminie katastralnej Soboniowice.

Barycz część Dom. 83 pag. 245 w gminie katastralnej Kossocice, okręgu sądu powiatowego w Podgórzu.

Dąbie, w gminie katastralnej Dąbie, okręgu sądu powiatowego w Dobczycach.

Jaworzno, w gminie katastralnej Jaworzno, okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie.

II. w okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Rokiciny, w gminie katastralnej Rokiciny, okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu.

III. w okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie.

Łętownia, w gminie katastralnej Łętownia, okręgu sądu powiatowego w Nisku.

IV. w okręgu sądu obwodowego w Wadowicach

Witkowice część Russoczyzna, Witkowice część Dom. 70 pag. 191, Witkowice część Zabawszczyzna i Witkowice część Dom. 72 pag. 255 w gminie katastralnej Witkowice, okręgu sądu powiatowego w Kętach.

Pewla wielka, przyległość do Żywca, w gminie katastralnej Peweł wielki, okręgu sądu powiatowego w Żywcu położonych, otwarto nowe wykazy tabularne, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z 30 sierpnia 1881 l. 14124 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi wykazami tabularnemi objętych z dniem 30 listopada 1882 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych nowych wykazach tabularnych uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, aieby swe zarzuty do dnia 15 września 1883 włącznie w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie: co do wykazów tabularnych ad I. do sądu krajowego w Krakowie, co do wykazów tabularnych ad II. do sądu obwodowego w Nowym Sączu, co do wykazów tabularnych ad III. do sądu obwodowego w Rzeszowie, co do wykazów tabularnych ad IV. do sądu obwodowego w Wadowicach, zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 31 stycznia 1883.

L. 35. (1747)

C. k komisya hipoteczna w Dobczycach zawiadamia, iż wyłożyła do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Liplas.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą do dnia 21 marca 1883, w którym to dniu na zarzuty wniesione dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Dobczyce 12 marca 1883.

L. 1775. (1753)

Komisya hipoteczna dla okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu urzędująca w Baranowie zawiadamia, że w biurze jej złożone zostały do przejrzenia arkusze posiadania i inne akta do założenia księgi gruntowej dla gminy Skopanie służące.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnosić można przed komisarzem hipotecznym do 27 marca 1883, w którym dniu dalsze dochodzenia przeprowadzone będą.

Baranów, 8 marca 1883.

L. 36. (1748)

C. k. komisya hipoteczna w Dobczycach zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe mające na celu założenie księgi gruntowej dla gminy Gdów z miejscowością Grzybowa w dniu 28 marca 1883 rozpoczyna.

Dobczyce, 12 marca 1883.

L. 1571. (1759)

C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Białka, w dniu 15 marca 1883 o godzinie 9 rano rozpocznie.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych za s osowne uzna.

Tyczyn, 8 marca 1883.

L. 1692. (1754)

C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego samborskiego ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Bylice powiatu sądowego Samborskiego rozpoczną się 28 marca 1883.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Sambor, dnia 9 marca 1883

Upadłości.

L. 2714. (1749 1—3)

W sprawie konkursowej Abrahama Dawida Biermana wyznacza się do likwidacyi zgłoszonych pretensyi termin na dzień 28 marca 1883 o godzinie 9 przed południem w biurze komisarza konkursowego.

Śniatyn, 5 marca 1883.

C. k. sędzia pow. jako komisarz konkursowy

Kolasiński

L. 16. (1745 1—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbioro ej Dawida Birnberga, że Isaak Selzer z Buczacza administrator tejże masy przedłożył mi pierwszy projekt repartycyi, który u niego lub też u mnie przejrzanym być może.

Do wniesienia zarzutów upływa termin z dniem 10 kwietnia 1883 zaś do rozprawy nad możliwymi zarzutami wyznaczam termin na 19go kwietnia 1883 na 9 godz. rano w biurze I.

Stanisławów, 4 marca 1883.

C. k. komisarz konkursowy

Rybczyński.

L. 825. (1623 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach jako handlowy podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Wojciecha (Adalbert) Joscha, szklarza w Białej zamieszkałego, a to: do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. P. P. z r. 1869 nr. 1. obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został pan Jan Pawłowicz c. k. sędzia powiatowy w Białej, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adw. dr. Łazarski w Białej, ze substytucyą p. adw. dr. Ichheisera tamże.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 30 marca 1883 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którem stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby o takowe nawet i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 39 kwietnia 1883 stosownie do przepisów ustawy konkursowej

unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 31go maja 1883 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającem, do likwidacyi i do uporządkowania podać

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Białej lub w pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Białej zamieszkałego, w celu doręczania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostałby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

Wadowice, dnia 6 marca 1883.

L 1385. (1674 2—3)

Na podstawie wyboru wierzycieli masy rozbiorowej S. W. Ringla dnia 26 stycznia 1883, odbytego, c.k. sąd obwodowy mianuje Mojżesza Fleischera zarządcą masy rozbiorowej S. W. (Szaji Wolfa) Ringla, kupca protokołowanego w Tarnowie, a Noego Samuela zastępcą tegoż, i postanowienie to ogłasza.

Tarnów, dnia 1 lutego 1883.

L. 5. (1632 2—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Izaka Deutschera, że administrator przedłożył projekt repartycyi, który u niego lub u mnie przejrzanym być może.

Do wniesienia zarzutów upływa termin z dniem 15 kwietnia b. r.

Rozprawa nad zarzutami odbędzie się dnia 19 kwietnia do którego terminu także wszystkich wierzycieli celem oznaczenia wynagrodzenia zawiadowcy wzywam.

Stanisławów, 2 marca 1883.

Rybczyński
komisarz konkursowy.

L. 3. (1631 2—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej firmy „M. Eigenfelda & H. Broch" tudzież mas specyalnych Majera Eigenfelda i Herscha Brocha, że do likwidacyi dodatkowej termin na 2 kwietnia 1883 na 10tą rano wyznaczyłem.

Stanisławów, 2 marca 1883.

Rybczyński
komisarz konkursowy.

L. 3594. (1664 2—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Hani Halpornowej, nieprotokołowanej kupcowej w Tarnowie zamieszkałej, a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. P. P. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Seidel c k. adjunkt sądowy w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr. Malawski w Tarnowie.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 22 marca 1883 o godzinie 4 po południu w biurze komisarza konkursowego, na którem stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 9go czerwca 1883 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 5 lipca 1883 o godzinie 4tej po południu odbyć się mającym, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

W Tarnowie, dnia 9 marca 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5082. (1160 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż dnia 25 maja 1882 umarł Tomasz Bodzioch, właściciel gospodarstwa w Zamościu przy Wojniczu zamieszkały, ze stanu włościańskiego pochodzący, od przeszło 30 lat w dobrach ś. p. Władysława Dąmbskiego, początkowo jako sługa dworski, a następnie jako rządca ekonomiczny pozostający, przeszło 66 lat liczący, w stanie bezżennym z pozostawieniem testamentu z 25 maja 1882, w którym uniwersalnym sukcesorem swego majątku ustanowił najbliższego swego krewnego z linii ojczystej płci męzkiej, wiekiem najstarszego, nazwiskiem „Bodzioch" tudzież oprócz innych zapisów przeznaczył 6000 zł. na legata po 500 złr. dla swoich krewnych, których wszakże, ani z nazwiska nie wskazał, ani też ogólnej liczby tychże nie podał.

Wzywa się zatem tak niewiadomego dziedzica, jak i w ogóle krewnych śp. Tomasza Bodziocha, iżby się w przeciągu roku jednego w tut. sądzie zgłosili, stopień pokrewieństwa z śp. Tomaszem Bodziochem dowodnie wykazali, a nadto dziedzic oświadczenie przyjęcia spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek pertraktowanym będzie z tymi spadkobiercami ustawniczymi, którzy się do spadku oświadczą i tymże w miarę ich praw przyznanym zostanie.

Wojnicz, 30 grudnia 1882.

L. 4500. (1138 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że Samuel Fischer wytoczył na dniu 14 czerwca 1881 do l. 26635 spadkobiercom Antoniego Górskiego spór o uznanie jego prawa własności do realności pod l. 376¾ i intabulowanie go za właściciela tejże realności i że z tego powodu ustanowiono wobec okoliczności, że współpozwana Katarzyna z Gór-kich Rykowa i Maryanna Górska z życia i miejsca pobytu, tudzież ich spadkobiercy z imienia, życia i miejsca pobytu nie są znane, dla tychże współpozwanych i ich spadkobierców na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adw. dra Skowrońskiego ze substytucyą adw. dra Skałkowskiego.

Wzywa się przeto obie te współpozwane i ich spadkobierców, aby albo osobiście w należytym czasie się jawiły, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi dostarczyły, lub też w końcu innego zastępcę ustanowiły i o tem sądowi doniosły w przeciwnym bowiem razie skutki z zaniedbania wynikłe same sobie będą musiały przypisać. Lwów, dnia 10 lutego 1883.

L. 5685. (1591 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść, uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Franciszka Ksawerego Strohnera i Konstancyę Provic no, że pod dniem 31go stycznia 1883 l. 5685 wniósł Israel Schneid prośbę o wydanie mu książeczki galic. kasy oszczędności Nr. 10968 na 208 złr. 15 ct. opiewającej, a na rzecz masy Franciszka Ksawerego Strohnera i tegoż prawonabywców Konstancyi Provicino i Zacharyasza Besen, tudzież wierzyciela Jakóba Apter, w tutejszym depozycie sądowym pod art. 7-2|67 przechowanej, w skutek której to prośby termin na dzień 16 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem w sali nr. III do przesłuchania interesowanych wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu interesowanych Franciszka Ksawerego Strohnera i Konstancyi Provicino nie jest wiadomem. ustanawia się dla nich kuratorem adw. Dra Jamińskiego i doręczając mu przeznaczoną dla nich uchwałę, wzywa się ich, by ustanowionemu kuratorowi informacyi udzielili lub innego sobie zastępcę obrali. gdyż inaczej możliwe szkodliwe następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 19 lutego 1883.

L. 28494. (1128 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Juliannę Kwaśniewską z miejsca pobytu i życia niewiadomą a w razie jej śmierci sukcesorów z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim Konstanty Bielski, Kazimierz Jadowski i Jan Jadowski o orzeczenie że suma 2500 złpol. z większej 700 złpol. pochodząca na podstawie dokumentu Józefa Barona Hadziewicza z dnia 7 marca 1816 dawniej w stanie biernym dóbr Pogorzyce gm. XI Kościelec vol. ant. 1 pag. 126 pod poz. 6 intabulowana, a obecnie uchwałą z dnia 16 grudnia 1862 l. 23667 na indemnizacyę tych dóbr nielikwidalnie przekazana, a resp. prawo żądania 2500 złp. przedawnieniem zgasło i że suma ta 2500 złp. czyli 595 zł. 15 ct. m. k. z trzechletnim procentem 89 zł. 15 ct m. k. to jest razem 684 złr. 30 ct. mk. z tej uchwały wyeleminowaną być ma. i że pozwani winni też koszta zapłacić, wnieśli pozew, w załatwieniu którego uchwałą z dnia dzisiejszego do wniesienia obrony pisemnej termin 90 dniowy zakreślony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Julianny Kwaśniewskiej ewentualnie tejże spadkobierców nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adw. dra Wład. Wilkosza z substytucyą ad dra Dominika Markiewicza kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami obronę wnieśli albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub innego sobie obrońcę wybrali i o tem c. k sądowi donieśli w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 22 grudnia 1882.

L. 14809. (1154 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza odnośnie do obwieszczenia z 21 kwietnia 1882 l. 5483, że w sprawie Marensa Bindera przeciw masie leżącej Isaaka Bindera i innym o zniesienie wspólności realności l. 203 miasto w Buczaczu dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Gerschona Kruh, Salomona Kruh i Goldy Kruh w miejsce kuratora Karola Morwitza kuratorem adwokat dr. Słączka ustanowiony został.

C. k sąd powiatowy
Buczacz, 31 grudnia 1882.

L. 10277. (1720 3—3)

C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Józefowi Buchowieckiemu, że przeciw niemu został dnia 10 marca 1883 do l. 10277 na rzecz lwowskiej filii Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 1400 zł. w. a. z pn.

Gdy miejsce pobytu Józefa Buchowieckiego nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem p. adw dra Krzyżanowskiego a tegoż zastępcą p. adw. dra Dulębę i powyższy nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje. Wzywa się zatem Józefa Buchowieckiego, aby ustanowionemu kuratorowi służących do swojej obrony środków dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 10go marca 1883.

L. 6233. (1760 1—3)

W myśl polecenia wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa przypomina się panom hodowcom koni, wynajmującym ogiery rządowe ścisłe przestrzeganie przepisów §. 1 ustępy a. i f. odnośnego kontraktu najmu, według którego rejestry stanowienia i osiągnięte rezultaty mają być przedłożone c. k. komendzie zakładu stadników w Drohowyżu najdalej do 15 lipca każdego roku, w przeciwnym bowiem razie w każdym wypadku przekroczenia tego przepisu, przekraczający bezwzględnie zostałby pozbawionym dogodności wzięcia w najem ogiera rządowego.

W odnośnych wykazach klacze własne osobno mają być wymienione od cudzych.

Właściciele klaczy stanowionych ogierami innym hodowcom wynajętymi, zechcą tymże hodowcom jak najspieszniej przesłać daty potrzebne do należytego wypełnienia rzeczonych rejestrów.

Potrzebnych druków t. j. poświadczeń stanowienia i protokołów nabyć można w ekonomacie c. k. Namiestnictwa po cenie 25 ct a względnie 33 ct. za librę

Z c. k zakładu stadników.
W Drohowyżu, dnia 26 stycznia 1883.

L. 4378. (1653 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że Franciszek Sobol reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 stycznia 1883, l. 816 notaryuszem w Nowemsiole mianowany na dniu 6 marca b.r. przysięgę na urząd ten przypisaną wykonał i urzędowanie swe może rozpocząć.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.
Lwów, dnia 7 marca 1883.

L. 4493. (1654 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że Adolf Schapira reskryptem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 stycznia 1883 l. 816 notaryuszem w Zabłotowie mianowany na dniu 6 marca 1883 przysięgę na urząd ten przypisaną wykonał i urzędowanie swe może rozpocząć.

Z c. k. wyższego sądu krajowego
Lwów, dnia 7 marca 1883.

L. 10167. (1629 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia z życia i pobytu niewiadomą firmę Stametz & Comp. że przeciw niej Mirl Wohl zamężna Gottesmann pod dniem 25 grudnia 1882 l. 10167 wniosła prośbę o wykreślenie dozwolonej prenotacyi sumy 3040 zł. M. C w stanie biernym realności tab Nr. 5 CN. 72 w Tyśmienicy, na którą prośbę ts. uchwałą z dnia 4 lutego 1883, l. 10167 terminem na dzień 20 marca 1883 do przesłuchania stron wyznaczono, a gdy miejsce pobytu firmy Stametz & Comp. nie jest wiadome, przeto tejże ustanowiono kuratora w osobie Moritza Schulmana w Tyśmienicy. Rzeczą więc firmy Stametz & Comp. jest udzielić temuż kuratorowi potrzebne do obrony wyjaśnienia lub innego zastępcę sobie obrać gdyż skutki zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k sąd powiatowy
Tyśmienica, 4 lutego 1883.

L. 5608 (1506 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielnicy uwiadamia Petra Błahoduszkę, nieznanego z życia i miejsca pobytu, że zakład kredytowy włościański we Lwowie podanem de praes. 12 listopada 1881 do l. 6393 zgłosił prawo zastawu dla sumy 100 złr. na realności Iwana i Petra Błahoduszków pod lk. 18 w Trubczynie ciążące, jako dawny ciężar do nowej księgi gruntowej przy wyk. hip. 100. 101 i że dla Petra Błahoduszki kurator ad aktum w osobie Oleksy Strylczuk z Trubczyna postanowiony został i temuż uchwałę tabularną z 22 grudnia 1881 do l. 6393 doręczono.

Wzywa się zatem Petra Błahoduszkę. aby kuratorowi udzielił informacyi lub sądowi innego zastępcę wskazał, w przeciwnym bowiem razie skutki niedbalstwa sam sobie przypisze.

Mielnica, 1 grudnia 1882.

L. 4527. (1153 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach, jako władza pertraktacyjna, wzywa niewiadomych spadkobierców do zgłoszenia się w przeciągu roku do spadku po Mincze vel Mancze Abgerissen 25 maja 1829 w Brodach bez objawienia ostatniej woli zmarłej, gdyż inaczej zostanie spadek ten na rzecz państwa przyznany.

Brody, dnia 31 grudnia 1882.

L. 6275. (1156 3—3)

Ze strony ck. sądu powiatowego w Jarosławiu czyni się wiadomem, iż na dniu 19 marca 1882 zmarła w Łowcach Maryanna z Fatałowiczów Moskal recte Muskała, albo Moskała, pozostawiając kodycylarne rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie jest wiadomem, czyli i które osoby mają prawo do spadku, dlatego wzywa się wszystkich, którzyby się mniemali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, żeby w przeciągu jednego roku, od dnia niniejszego licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i przy wykazaniu swego prawa dziedziczenia wnieśli oświadczenie się za dziedziców, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem Dr. Julian Ruczka adwokat krajowy w Jarosławiu został ustanowionym za kuratora spadkowego pertraktowany, i przyznany zostanie tym, którzy się oświadczyli za dziedziców i tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali, część w spadku nie przyjęta, lub jeżeli się nikt nie oświadczył do niego, cały spadek przez rząd jako bezdziedziczny ściągniętym będzie.

Jarosław, dnia 6 grudnia 1882.

L. 13. (1637 2—3)

C k. sąd powiatowy w Gródku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Annę. Pawlinę, Teresę Felsztyńskich i Dorotę z Felsztyńskich Nowotną, że na zaspokojenie pretensyi Ludwika Wisłockiego przeciw spadkobiercom śp. Wawrzka Felsztyńskiego w kwocie 52 zł. w a. z pn. rozpisana została tus. uchwałą z 25 stycznia 1883 l. 13 egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa pod lk. 29 w Zuszycach i że dla nich Karol Meisner z Gródka kuratorem został ustanowiony.

Gródek, 25 stycznia 1883.

L. 10603. (1761 2—3

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Jakóbowi Hirsch, że przeciw niemu został dnia 12go marca 1883 do l. 10603 na rzecz M. L. Glass wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 złr. z pn.

Gdy miejsce pobytu Jakóba Hirsch nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Skałkowskiego a tegoż zastępcą adw. dr Jahla i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Jakóba Hirscha, aby ustanowionemu kuratorowi służących do swojej obrony środków dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 12 marca 1883.

L. 10145. (1347 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Józefa Buchowieckiego z miejsca pobytu niewiadomego, że z przyczyny wniesionego przeciw niemu przez Rachmiela Sterna pozwu o zapłacenie sumy wekslowej 305 zł. w. a kuratorem dla niego dr Mijakowski ze zastępstwem adwokata dr. Billeta ustanowionym został, że przeto jego rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić lub zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów, 2 grudnia 1882

L. 2. (1282 1—3)

Niniejszem oznajmia się, iż dr. Ludwik Popławski adwokat we Lwowie z dniem 1 stycznia 1883 przesiedlił się do Drohobycza.

Z wydziału Izby adwokatów w Samborze dnia 21 stycznia 1883.

L. 7729. (1291 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sanoku zawiadamia, że dnia 22 lutego 1881 zmarł w Zagórzu bez rozporządzenia ostatniej woli Franciszek Wykysal, (Vycosal).

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i którym osobom prawo pretensye do spadku przysługuje, przeto wzywa się wszystkich, którzy z jakiegokolwiek tytułu prawnego do spadku rościć sobie zamierzają, aby w przeciągu jednego roku od niżej wyrażonego dnia w tutejszym sądzie się zgłosili i po wykazaniu swych praw do spadku swoje oświadczenie wnieśli, gdyż inaczej spadek, dla którego tymczasem Ludwik Swierczyński jako kurator masy spadkowej ustanowiony został, z tymi będzie przeprowadzony, którzy swe oświadczenie wnieśli i tytuł do spadku wykazali, lub gdyby nikt do spadku się nie oświadczył, tenże w całości jako bezdziedziczny fiskusowi przypadnie.

Sanok, 10 listopada 1882.

L. 122. (1293 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wigdora Grubnera, a w razie jego śmierci spadkobierc w jego z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciwko nim Konstanty Bielski, Kazimierz Jadowski i Jan Jadowski wnieśli pozew o orzeczenie, iż suma 6000 złp. czyli 1500 zł. aw. pierwotnie w stanie dóbr Pogorzyce w poz. 62 on. intabulowana, a następnie na cenę kupna przeniesiona, przez przedawnienie zgasła i z tabeli płatniczej eliminowaną być ma i że dla nich kuratorem ustanowionym został adw. dr. Władysław Wilkosz z substytucyą adwokata dra Dominika Markiewicza.

Kraków, 5 stycznia 1883.

L. 530. (1294 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu, Arona Tymberga, a w razie jego śmierci spadkobierców jego z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciwko nim Konstanty Bielski, Kazimierz Jadowski i Jan Jadowski wnieśli pozew o orzeczenie, iż suma 800 złp. czyli 200 zł. aw. pierwotnie w stanie biernym dóbr Pogorzyce w poz. 66 on. intabulowana, a następnie na cenę kupna przeniesiona przez przedawnienie zgasła i z tabeli płatniczej eliminowaną być ma, i że dla nich kuratorem ad actum adw. dra Władysław Wilkosz z substytucyą adw. dra Dominika Markiewicza ustanowionym został.

Kraków, 12 stycznia 1883.

L. 3602. (1307 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Łące zawiadamia Katarzynę Neczypor, której miejsce pobytu nie jest wiadomem, że jej wuj Andrus Biliński w Wołoszczy na dniu 9 września 1879 z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia umarł, i zawzywa ją, aby w przeciągu roku od dnia niżej położonego w tym sądzie się zgłosiła i swe oświadczenie do spadku wniosła, inaczej spadek ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem Iwasiem Lew przeprowadzonym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Łąka, 15 listopada 1882.

L. 1290. (1346 1—3)

C. k sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem Józefa Pruszyńskiego, że na prośbę Majera Rappaporta de praes. 8 lutego 1883 do l. 1290 tu sądową uchwałę z dnia 10 lutego 1883 do l. 1290 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 260 zł. a. w. z pn. wydany został i gdy Józef Pruszyński z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomy, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dra Heynego z substytucyą adw. dra Mijakowskiego. Upominamy niniejszym edyktem pozwanego, aby temu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Złoczów, 10 lutego 1883.

L. 18501. (1303 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie zawiadamia Józefa Stelmacha, że w dniu 2 października 188 zmarła w Zaczarniu bez rozporządzenia ostatniej woli m tka jego Zofia z Bogaczów Stelmachowa z ślubu Bauburowa i wzywa go, by w ciągu roku w tutejszym sądzie się zgłosił i do spadku deklarował, inaczej bowiem spadek z deklarowanymi dziedzicami i kuratorem Michałem Stelmachem będzie przeprowadzonym.

Tarnów, 9 listopada 1882.

L. 5370. (1322 1—3)

W sprawie egzekucyjnej dyrekcyi zakładu kredytowego włośc. przeciw Jędrzejowi Kuliga pto 122 zł. 36 ct. a. w. z pn. ustanawia się dla Jędrzeja Kuligi z Korczyny, z miejsca pobytu nieznanego, kuratorem p. adwokata Lewakowskiego w Krośnie, a doręczając temuż ts. uchwałę egzekucyjną z dnia 30 stycznia 1882 l. 205 powiadamia o tem Jędrzeja Kuligę w tym celu, aby ustanowionego kuratora należycie poinformował, lub innego zastępcę zamianował, ileże z zaniedbania obrony powstać mogące złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Krosno, 30 lipca 1882.

L. 5075. (1329 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Skałacie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Pańka Robaka o spadku, na niego po ś. p. Naści Robak zam. Zacharków zmarłej bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli przypadłym i wzywa go, aby się w przeciągu roku, licząc od dnia umieszczenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej do tutejszego sądu zgłosił i swe oświadczenie do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie rozprawa spadkowa z zgłaszającemi się spadkobiercami i jego kuratorem Jakóbem Zacharków przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Skałat, 30 września 1882.

L. 2502. (1257 1—3)

Józef Rzeszutko z Jonin umarł dnia 15 maja 1881. Gdy miejsce pobytu tegoż spadkobiercy Michała Rzeszutko nie jest wiadomem, przeto ustanawiając dla tegoż nieobecnego kuratora w osobie Stanisława Jękota z Joniu, wzywa się Michała Rzeszutko, aby w przeciągu jednego roku i 6 tygodni albo o miejscu pobytu swego sądowi dał wiadomość inaczej pertraktacya s adkowa z kuratorem jego przeprowadzoną zostanie.

Tuchów, 15 lipca 1882.

L. 2121. (1342 1—3)

W załatwieniu podania de praes. 27 stycznia 1883 l. 2121 przez Leona Schornsteina, o zarządzenie postępowania amortyzacyjnego, celem umorzenia wierzytelności hipotecznej w ilości 165 talarów w stanie biernym realności lk. 122 dz. VIII proszącego własnej, na rzecz Kalmana Kalwaryjskiego zaintabulowanej wniesionego, c. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa wszystkich interesowanych, którzy do wierzytelności hipotecznej w sumie 165 talarów z procentem po 6 prc. od dnia 17 sierpnia 1827 bieżącym i kosztów prawnych w ilości 24 złot. pols. na skutek podania de praes. 17 sierpnia 1827, na zasadzie wyroku trybunału l. instancyi z dnia 18 października 1827, wedle wykazu hip. l. 1517 karta C. poz. I. w stanie biernym ²/₃ części realności lk. 122 dz. VIII dawniej 193 gm. X. do Mojżesza Steifa, obecnie w całości wedle karty B poz. 1. 2. do Leona Schornsteina należącej, na rzecz Kalmana Kalwaryjskiego zaintabulowanej i nieobciążonej, roszczą sobie pretensyę, ażeby z takowemi zgłosili się do tutejszego sądu najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1884 i takowe należycie udowodnili, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego terminu, sąd tut. w myśl §. 121 ustawy z dn. 25 lipca 1871 l. 95 dz. p. p. na żądanie podającego zezwoli na umorzenie prawa zastawu dla powyższej wierzytelności i wpis wykreślenia tego prawa zastawu będzie orzeczonym.

Kraków, 9 lutego 1883

L. 196. (1343 1—3)

C k sąd obwodowy w Kołomyi wzywa niniejszem dzierżyciela weksla rzekomo zgubionego treści następującej: „Sniatyn 17 maja maja 1882 pr fl 6.W 150. Am 1 Oktober 1882 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden Ein hundert fünfzig ö. W. den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Herrn Wasyl Zacharuk Iwana in Zadubrowec. Chaja Thau angenommen, Wasyl Zacharuk Iwana“, zaś na odwrotnej stronie zamieszczona była legalizycya podpisu akceptanta, dokonana przez c. k. notaryusza Piszek w Sniatynie dnia 17 maja 1882 do l. rep. 3022, aby do dni 45 licząc od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu, ów weksel tut. ck. sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, gdyż po bezs utecznym upływie tego terminu weksel ten jako amortyzowany uznanym zostanie.

Kołomyja 11 stycznia 1883.

L. 9667. (1199 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kokoszkę, aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie lwowskiej do sądu tutejszego lub ustanowionemu kuratowi Maciejowi Kokoszce wiadomość o swem miejscu pobytu podał lub w tymże czasie deklaracyę do spadku po Jędrzeju Kokoszce dnia 30 sierpnia 1862 w Międzyczerwiennem zmarłym wniósł, gdyż inaczej spadek z zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowany będzie.

Nowytarg, 31 grudnia 1882.

L. 808. (1213 1—3)

Zawiadamia się nieobecną Süsslę Blimę dw. im. Pollak zamężną Achs, że uchwałą z dnia dzisiejszego na mocy kontraktu pomiędzy nią i Jakóbem Jammerem dnia 1 maja 1882 i pomiędzy ostatnim a Mendlem Lebensartem dnia 16 stycznia 1883 zawartego, Mendel Lebensart za właściciela ¹/₆ części realności w Stanisławowie pod lk. 160. 6.¹/₄ położonej, dotąd wedle dom. 2 pag 681 n. 3 haer. na imię Süssli Pollak zapisanej zaintabulowany został.

Stanisławów, 27 stycznia 1883.

L. 4988. (1177 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem ogłasza, że p. Józef Olpiński imieniem własnem, tudzież małoletnich swych dzieci Emmy, Stanisława, Kamilli, Kazimiery, Jana i Tadeusza Olpińskich przeciw masie spadkowej Samuela Rosenbuscha, Franciszkowi i Konstancyi małż Jaworskim dnia 4 lutego 1883 o własność dwóch pokoi z tyłu realności pod l 360¹/₄ we Lwowie położonej, pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin 90dniowy do wniesienia obrony wyznaczonym został. Ponieważ miejsce pobytu Franciszka i Konstancyi małż. Jaworskich jest nieznanem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tych pozwanych małżonków Jaworskich i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Szwedzickiego z zastępstwem adwokata dra Hryszkiewicza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych małż. Jaworskich, aby w należytym czasie potrzebnych tytułów prawnych ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 10 lutego 1883.

L. 5354. (1178 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w sprawie c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego przeciw Jakóbowi Fränkel o zapłacenie dwu rat po 184 zł. z pn. z pożyczki 4000 zł. a. w. na realności pod l. top 1062 w Czerniowcach ciężącej, dla nieobecnego dłużnika hipotecznego Jakóba Fränkel, kuratorem p. adw. dr. Jekelesa, a tegoż zastępcą adw. dra Raabego zamianował i wzywa niniejszym edyktem Jakóba Fränkel, ażeby temuż kuratorowi świadków obrony dostarczył, lub też innego pełnomocnika sądowi przedstawił, inaczej sam sobie skutki przypisać będzie musiał.

Lwów, 10 lutego 1883.

L. 1291. (1345 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem Gabryela Pruszyńskiego, że na prośbę Majera Rappaporta de praes. 8 lutego 1883 do l. 1291 tu sądową uchwałą z dnia 10 lutego 1883 do l. 1291 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 320 zł w. a. z pn. wydany został i gdy Gabryel Pruszyński z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomy, przeto ck. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dra Heynego z substytucyą na adw. dra Mijakowskiego. Upominamy niniejszym edyktem pozwanego, aby temu kuratorowi potrzybną do obrony informacyę udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przepisać.

Złoczów, 10 lutego 1883.

L. 10275. (1344 1—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa nieobecnego dra Jana Piszczuka, by w przeciągu jednego roku deklaracyę swą do spadku po dziadku swym Janie Piszczuku bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym wniósł, ile inaczej postępowanie spadkowe ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem p. adw. dra Kwiatkowskim dlań ustanowionym przeprowadzone i ukończone będzie.

Stanisławów, 5 sierpnia 1882.

L. 1664. (1287 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa posiadacza rewersu tarnopolskiej kasy oszczędności z dnia 30 września 1881 l. 116 na złożone w tejże kasie przez H. Greifa papiery wartościowe jako to:

1. dwa losy państwowe z roku 1860 ser 14464 nr. 11 V i ser. 8944 nr. 8 IV z kuponami od 1 listopada 1881 po 100 zł.

2. Jedna połówka losu państwowego z roku 1864 ser. 162 nr. 5 I. na 50 zł.

3. Jeden los miasta Krakowa nr. 1161 na 20 zł.

4. Jeden los węgierskiej pożyczki z r. 1870 ser. 5853 nr. 43 I. II. na 100 zł.

5. Jeden los zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu serya 3453 nr. 88 na 100 zł., aby w przeciągu jednego roku sześciu miesięcy i trzech dni w tut. sądzie się zgłosił, wzmiankowany rewers okazał, w przeciwnym razie bowiem takowy uznany zostanie za nieważny i bezskuteczny.

Tarnopol, 13 lutego 1883.

L. 993. (1240 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie wzywa każdego, ktoby weksel z daty Rzeszów 11 lutego 1883 na 1200 zł. wa. opiewający przez Leibę Seidena na zlecenie Hirscha Gleichera wystawiony za trzy miesiące od daty płatny, przez Barucha Gleichera do zapłaty przyjęty i przez Hirsza Gleichera in bianco na odwrotnej stronie żyrowany, firmie handlowej Matzner & Holzer w Rzeszowie należący w ręku miał, aby takowy weksel w ciągu dni 45 od dnia 12 maja 1883 licząc przedłożył, gdyż w przeciwnym razie po upływie powyższego terminu weksel ten na ponowne żądanie firmy Matzner et Holzer za umorzony uznanym będzie.

Rzeszów, 15 lutego 1883.

L. 600. (1239 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie w sprawie egzekucyjnej gal. towarzystwa kred. ziemskiego o 2124 zł. 81¹/₂ ct. z pn. ustanawia adw. dra Rybickiego z substytucyą adw. dra Kopplaj kuratorem egzekutów nieobecnych Karola Gustawa dw. im. i Amalii Blumsteinów, wymienionemu kuratorowi uchwałę z dnia 14 grudnia 1882 l. 7301 doręcza.

Rzeszów, 8 stycznia 1883.

L. 10670. (1220 1—3)

Nieznanego z miejsca pobytu Josla Pfeffer uwiadamia się, że w lipcu 1875 zmarł w Hussakowie jego ojciec Eliasz Pfeffer bez rozporządzenia ostatniej woli. Wzywa się tedy Josla Pfeffer, by w ciągu roku od daty edyktu w tutejszym sądzie się zgłosił lub pisemnie do spadku powyższego się oświadczył, gdyż po upływie tego czasu oświadczenie do spadku w jego imieniu przez ustanowionego dla niego kuratora Getzla Pfeffera wniesionem, rozprawa spadkowa przeprowadzoną i przypadająca mu scheda spadkowa w depozycie sądowym aż do udowodnienia jego śmierci lub uznania go za umarłego przechowaną zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Mościska, 12 grudnia 1882.

L. 11901. (1215 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Michała i Julianny Siewierskich, oraz Antoniego, Marceli i Zenona Stelzigów, a względnie tychże spadkobierców, również z życia i miejsca pobytu nieznanych celem doręczenia im uchwały w sprawie spadkobierców Pawła Białobrzeskiego przeciw spadkobiercom Ignacego Żuławskiego o dozwolenie egzekucyjnej intabulacyi sumy 3104 zł. 64¹/₂ ct. a. w. w stanie biernym dóbr Szyk i Stare Rybie jednocześnie zapadłej i dalszych kuratora w osobie adw. dra Malawskiego ze zastępstwem adw. dra Gałeckiego i temuż uchwałę wymienioną z dnia dzisiejszego l. 11901 się doręcza.

Tarnów, 31 grudnia 1882.

L. 6914. (1200 1—3)

C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Szumaka, aby w ciągu jego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gaz. lwow. do sądu tut. lub kuratorowi Michałowi Konickiemu wiadomość o swym miejscu pobytu podał lub w tym czasie deklaracyę do spadku po śp. Jakóbie Szumaku 30 sierpnia 1880 w Działe zmarłym wniósł, gdyż inaczej spadek z zgłaszającemi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowany będzie.

Nowytarg, 10 listopada 1882.

L. 6755. (1191)

Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Wiktora Łazowskiego, właściciela ciała tabularnego dóbr Rosochi dom. 21 pag. 245 tudzież Piotra i Jana Terleckich, właścicieli ciała tabularnego dóbr Rosochi dom. 109 pag. 219 a względnie ich prawonabywców, że z powodu odezwy c. k. miejscowej komisyi dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku w Staremmieście z dnia 3 czerwca 1882 do l 9 celem zastępowania ich przy rozprawie, względem oznaczenia czystego dochodu z propinacyj nego prawa wyszynku i oznaczenia prawa zastrzeżonego w §. 4 ustawy z dnia 30go grudnia 1875 w tychże majętnościach, ustanowił tymże kuratora ad actum p. c. k. notaryusza Kuryłowicza w Staremmieście zaś zastępcą tegoż p. adwokata dra. Steuermanna w Samborze zamieszkałych, któremu to kuratorowi wspomnianych wyżej właścicieli dóbr Rosochi potrzebną do zastępowania w tej sprawie informacyę przesłać lub do komisyi wyżej rzeczone zgłosić się mają.

Sambor, 13 czerwca 1882.

L. 1928. (1256)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia w myśl §. 2 rozp. minist. sprawiedl. z 7 maja 1860 Nr 120 dz. pp. c k. notaryusza Aleksandra Wintera komisarzem sądowym na rok 1883 do czynności w sprawach spadkowych w mieście Tarnopolu przez c. k. sąd obwodowy przeprowadzić się mających w §. 183 ust. not. z 25 maja 1855 wymienionych.

Równocześnie mianuje c k. notaryusza dra. Rościsława Piątkiewicza komisarzem sądowym na rok 1883 do czynności wyżej wspomnianych w sprawach spadkowych w okręgu tutejszego c. k. sądu powiatowego miejsko delegowanego poza obrębem miasta Tarnopola, w sądzie obwodowym przeprowadzić się mających.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 13 lutego 1883.

L. 602. (1302)

Złoczowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w skutku uchwały z dnia 16 grudnia 1882 l. 9978 wpisano w tu sądowym rejestrze dla spółek gospodar zych i zarobkowych w ks. I str. 59.60 n. 27 na dniu 20 stycznia 1883 w rubryce 3 firmę: „Towarzystwo kredytowe w Rohatynie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, w rubryce 4, że siedziba stowarzyszenia jest w Rohatynie, w rubryce 6 że stowarzyszenie opiera się na statucie z daty Rohatyn 14 listopada 1882. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie lub rzemiośle.

Dyrekcya stowarzyszenia składa się z członków tegoż pp. przemysłowców a to: Altera Weidmana jako dyrektora, Herscha Goldschlaga jako kasyer i Fischla Kirschena jako kontrolora, nareszcie Józefa Doellera jako zastępcy dyrektora, Samuela Dub jako zastępcy kasyera i Schamę Goldschlag jako zastępcy kontrolora wszystkich zamieszkałych w Rohatynie z wyjątkiem Samuela Dub mieszkającego w Potoku. Podpis za stowarzyszenie uskutecznia się w ten sposób, że podpisujący do firmy stowarzyszenia swoje podpisy dołączają. Do ważności zobowiązania w obec osób trzecich potrzeba podpisu trzech członków Dyrekcyi, zaś wypłaty z kasy stowarzyszenia uskutecznia kasyer jedynie za piśmiennemi asygnacyami przez Dyrektora podpisanemi, a na pokwitowaniu wpłat do kasy czynionych potrzebnym jest oprócz podpisu kasyera także podpis jeszcze jednego członka Dyrekcyi. Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach stowarzyszenia wychodzić będą pod firmą stowarzyszenia i podpisane będą przynajmniej przez dwóch członków dyrekcyi, zaproszenia zaś na walne zgromadzenie, jeżeli nie pochodzą od Dyrekcyi, podpisuje prezes i sekretarz Rady zawiadowczej pod napisem: „Rada zawiadowcza Towarzystwa kredytowego w Rohatynie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką N. N. prezes N. N. sekretarz“. Publiczne ogłoszenia umieszczane będą w jednym z dzienników lwowskich.

Poręka członków jest ograniczoną.

Złoczów, dnia 27 stycznia 1883.

L. 13907. (130')

C k. sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 11 grudnia 1882 firma „Berman Klarfeld handel drzewa w Przemyslu“ z rejestru handlowego wykreśloną została.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, 13 grudnia 1881.

Doniesienia prywatne.

Sprawozdanie.

Podpisany komitet pomocy pogorzelców Barcicach zebrał na mocy upoważnienia c. k. Starosty w Nowym Sączu z dnia 18 czerwca 1882 l. 10858 następujące kwoty:

Za pośrednictwem ck. starostwa w Nowym Sączu według list składkowych z dnia 2go, 8go, i 29go sierpnia, 10go października, 3go listopada i 8go grudnia 1882 l. 13816, 14351, 15795, 18429 i 21532 razem 814 zł. 07½ ct.

Od kasy Oszczędności we Lwowie 300 zł.
Od Rady powiatowej w Nowym Sączu 200 zł.
Od Rady powiatowej w Gorlicach 10 zł.
Od Gminy miasta w Nowym Sączu 50 zł
Od Gminy miasta w Starym Sączu 70 zł.
Od Gminy w Piwnicznej 50 zł.
Od Gminy miasta w Łączku 10 zł.
Od Gminy w Krościenku 5 zł.
Od Gminy wiejskiej w Podolu 8 zł.
Od Gminy wiejskiej w Niszkowy 10 zł. 59 ct.
Od parafii w Łącku 37 zł. 18 ct.
Od parafii w Podegrodziu 30 zł. 20 ct.
Od parafii w Biegonicach 15 zł. 85½ ct.
Od Klasztoru Pp. Klarysek w Starym Sączu 30 zł.
Od ks. Żyty, proboszcza w Piwniczny 10 z.
Od Ks. Kroka, adminisiratora w Jazowskim 50 zł.
Od Ks. wikarego N. 2 zł
Od Ks. Wirmańskiego, wikarego w Starym Sączu 3 zł
Od Tomasza Lichonia, gospodarza z Obidzy 5 zł.
Od pani Gedlowej z Moszczeniey 10 zł.
Od pani Vayhinger w Starym Sączu 10 z.
Ze składki w młynach jezuickich 4 zł. 20 ct.
Ze składek przez Franc. Gedla uzbieranych 67 zł. 59 ct.
Ze składek przez A. Vayhingera w Żegiestowie 70 zł 78 ct.
Ze składek w Zakładzie kąpielowym w Szczawnicy 42 zł 49 ct.
Ze składek w Zakładzie kąpielowym w Krynicy 29 zł.

Razem 1944 zł. 87 ct. z kwoty tej wydano na portorya 1 zł 24 ct z pozostałej kwoty 1943 zł. 63 ct. zapłacono w zastępstwie pogorzelców należytość konkurencyjną na odbudowanie kaplicy i budynków plebańskich 691 zł. 09 ct. rozdano między pogorzelców 1252 zł 54 ct. razem 1943 zł. 63 ct.

Oprócz tego rozdali między pogorzelców: ck. Starosta w Nowym Sączu kwotę 500 zł przez Najjaśniejszego Pana, a Wydział powiatowy kwotę 500 zł. przez wys Sejm udzieloną

Listy składek i rozdziału zapomóg złożone są u Ks. Szeligiewicza, plebana w Barcicach.

Komitet uznając czynność swą za ukończoną i rozwiązując się, poczytuje sobie za miły obowiązek wynurzyć w imieniu pogorzelców JWmu c. k. Starości panu Zborowskiemu za jego gorliwą, spieszną i wielce skuteczną działalność w niesieniu pomocy, wszystkim dawcom za udzielone dary i tym, którzy się zbieraniem składek zajmować raczyli, z głębi serca pochodzące podziękowanie i dozgonną wdzięczność.

Stary Sącz 1 marca 1883.

x. Jan Szeligiewicz, pleban w Barcicach, przewodniczący komitetu.

Członkowie komitetu:

Franciszek Garwol wójt z Barcic. **Felix Schmidt**, **Adolf Vayhinger**, notaryusz. **Franciszek Gedel**, poseł Sejmu krajowego.

(1662 3—3)

Ogłoszenie.

Jeszcze **dwa FOLWARKI** od 200 do 500 morgów gleby pszennej do wydzierżawienia **od św. Jana b. r.** Zgłoszenia przyjmuje i warunki określa Zarząd dóbr **Siedliszowice**, poczta w miejscu. (1686 3-3)

L. 500.

C. k. uprz. galic. kolej Karola Ludwika.

Do L. 500 ex. 1883.

Ogłoszenie.

Dnia 5go kwietnia b. r. sprzedane będą przez publiczną licytacyę w lokalnościach magazynowych stacyi naszej we Lwowie rzeczy w drugiem półroczu 1882, w obrębie kolejowym znalezione, a dotychczas przez właścicieli nie odebrane.

O czem się szanowną Publiczność niniejszem zawiadamia.

Lwów, dnia 12 marca 1883.

Dyrekcya ruchu.

K. k. priv. galiz. Carl - Ludwik - Bahn.

Ad Nr 500.

Kundmachung.

Am 5ten April a. c. gelangen im Gütermagazine unserer Station Lemberg die im 2ten Semester 1882 im Bahnrayone vorgefundenen und bis nunzu von den Eigenthümern nicht reklamirten Gegenstände zur öffentlichen Veräusserung, wovon das PT Publicum hiemit in Kenntniss gesetzt wird.

Lemberg, den 12 März 1883.

Die Betriebs-Direction.

L. 140.

Konkurs.

Gmina miasta Gorlic rozpisuje niniejszem konkurs na posadę Weterynarza miejskiego z roczną płacą 400 złr. w. a.

Podania wykazujące zawodowe uzdolnienie, wnoszone być mają do Zwierzchności miejskiej najdalej do końca marca 1883.

Gorlice, dnia 7 marca 1883.

Burmistrz:

Rogaski.

L. 37. (1744)

Bilans Towarzystwa zaliczkowego w Busku,

Stowarzyszenia zarej. z nieograniczoną poręką za rok 1882.

a. Rachunek strat i zysków

Ma:

Odsetki pobrane: 3.054 20; — odsetki naprzód wypłacone: 42·23 — odsetki zaległe od zaliczek: 180·54; — zapas druków, papieru i t. p. 141 44; — razem: 3 418 41. —

Winien:

Odsetki wypłacone 1.108·21; — odsetki naprzód pobrane 690·49; — koszta administracyi 1.320 09; — 10% kosztów zał. żenia i mobiliów 84 60; — czysty zysk na 1882 rok 215·02; razem 3.418·41. —

b. Bilans

Stan czynny:

Gotówka: 190·17; — pożyczki na skrypta: 17.320·01; odsetki na 1883 rok naprzód wypłacone: 42·23; — odsetki zaległe za 1882 rok 180·54: — koszta założenia i mobiliów 760·68; — wartość zapasu druków, papieru i t. p. 141·44; — zaliczki procesowe i nadpłacony podatek: 220·87; — razem 18.855·94.

Stan bierny:

Udziały członków 4.362·45; — wkładki na rachunek bieżący: 4.719·75; — wierzyciele 6.823·89; — odsetki na 1883 rok naprzód pobrane 690 49: — fundusz rezerwowy: 2.044·34; — czysty zysk na 1882 rok 215·02; razem 18.855 94. —

Ogólny ruch kasowy w roku 1882 wynosił: 98. 662·98.

Z końcem roku 1881, pozostało w Towarzystwie członków 325; — w roku 1882 przybyło nowych 31, — ubyło zaś w roku 1882 przez śmierć, wykluczenie i wystąpienie 17; — pozostało zatem z dniem 31szym grudnia 1882 stałych członków: 339, —

Suma deklarowanych przez członków udziałów po koniec roku 1881 wynosiła: 11 925; — zaś po dzień 31go grudnia 1882 wzniosła się o 1.530; — a zmniejszyła się w skutek ubytku członków w roku 1882 o 860; — przeto też deklarowana kwota na udziały z końcem roku 1882 wynosi: 12.595.

Na te deklarowane udziały wpłaconą była z końcem roku 1881 kwota 4.475 19; a w roku 1882 wpłacono 554·47, czyli razem: 5.029·66, a ponieważ w roku 1882 zwrócono 667 21, przeto stan funduszu udziałowego z końcem roku 1882 wynosi: 5.029·66, z którego kwota udziałowa 312·92 została wypowiedzianą; stosownie ale do §§. 51, i 54, ustępu 3 statutu dopiero w 3 miesiące po ukończeniu roku 1882, to jest w roku bieżącym zwróconą zostanie.

TOWARZYSTWO ZALICZKOWE, Stowarzyszenie zarej. z nieogr. poręką w **Busku**, d. 11. marca 1883.

Filemon Michałowski w. r. dyrektor
Franciszek Markiewicz w. r. kasjer.
Rudolf Grosman w. r. kontrolor.

Galicyjski Zakład kredytowy włościański.

(1588 2—3)

Czternaste zwyczajne Walne Zgromadzenie

odbędzie się we czwartek **dnia 19 kwietnia 1883,** o godzinie 11 przed południem we własnym gmachu zakładu we Lwowie.

Porządek dzienny;

1. Sprawozdanie z zarządu Zakładu i przedłożenie bilansu za r. 1882.
2. Sprawozdanie komisyi weryfikacyjnej.
3. Uchwalenie rozdziału zysku czystego.
4. Wniosek o zmianę, względnie o uzupełnienie art. 98 statutu.
5. Wybór komisyi weryfikacyjnej na r. 1883.
6. Wybór członków do Rady zawiadowczej (art. 60 i 85 statutu).

Na Walne Zgromadzenie zaprasza się wszystkich do głosowania uprawnionych w myśl art. 80 statutu.

Pp. właściciele listów dłużnych zakładu, którzy mają zamiar uczestniczenia w Zgromadzeniu, zechcą swoje listy dłużne w wymaganej statutem wysokości, najpóźniej do **dnia 19 marca b. r** deponować:

we Lwowie w kasie centralnej Zakładu
w Wiedniu w Union-Banku.
w Wiedniu Anglo-austr. Banku.

Zamknięcia rachunkowe złożone będą w sekretarjacie Zakładu na osiem dni przed Zgromadzeniem do przeglądnięcia dla uprawnionych do głosowania

Lwów, dnia 4 marca 1883.

Rada zawiadowcza.

(Przedruk nie będzie płacony).

KAZIMIERZ LEWICKI

Główny skład dla Galicyi

PORCELANY, SZKŁA I TOWARÓW MIĘSZANYCH

we Lwowie ulica Trybunalska l. 6

założony w roku 1845.

poleca:

krążki porcelanowe pod torty

sztuka po 80 ct, 1 złr., 1 złr. 20 ct., 1 złr. 50 ct.

J. PADEWSKI

LWÓW, RYNEK l. 30

poleca swój **nowo otworzony** wyłączny

SKŁAD HERBATY.

Cenniki na żądanie franko.
(448 42—?)

Dra. Karola Mikolascha

Hiszpańskie

Wina lecznicze

chinowe, chinowo-żelaziste, pepsynowe, peptonowe i rumbarbarowe, tudzież

Koniak i wina dla chorych i rekonwalescentów

jedynie odznaczone zostały świadectwami najsławniejszych profesorów i lekarzy w Wiedniu w Krakowie, Lwowie i Czerniowcach: Dr. Brauna, Lorinsera, Draschego, Spaetha, Korczyńskiego, Jakubowskiego, Biesiadeckiego, Widmana, Sawickiego, Ziembickiego, Weigla, Wolana, Strzeleckiego, Stockloefa, Załozieckiego i t. d,

Skład główny w aptece pod „Gwiazdą"

Piotra Mikolascha we Lwowie.
W Krakowie w apt. p. F. Gralewskiego.
W Czerniowcach w aptece p. F. Krzyżanowskiego.

Skład główny dla Monarchii Austro-Węgierskiej i dla państw ościennych u

Wilh. Maagera w Wiedniu Heumarkt 3. (7879 31-?)

Bazar Markiewicza

Pierwszy skład wyrobów krajowych **we Lwowie,** ***Plac Maryacki l. 10,*** utrzymuje na składzie i poleca:

Płótna

wyrobu krajowego

jakoteż różne przeroby z tychże, a mianowicie

już gotowe

kalesony, koszule, prześcieradła, sienniki, ściereczki, maglowniki, mocne wory zbożowe,

również (7 10 ?)

ręczniki, obrusy, serwety, keronki, skarpetki, pończochy, kilimki itp. wyroby krajowe.

Księgarnia

G. Gebethnera i Spółki

w Krakowie

otrzymała na skład wydane w roku 1860:

LISTY

Jana Sobieskiego

do żony MARYI KAZIMIERY

wraz z listami tej królewskiej rodziny i innych znakomitych osób,

przez **J. S Bandtkiego** z oryginałów archiwum niegdyś Sobieskich przepisane, uporządkował i dalszemi aż do r. 1737 dochodzącemi pomnożył, tudzież przypisami objaśniającemi zaopatrzył

Antoni Zygmunt Helcel.

W wielkiej 4ce, str. XI i 600, z portretem królowej Maryi Kazimiery.

Cena 6 złr.
(826 6--6)

Z powodu zupełnego zwinięcia zarodowych owczarń w dobrach **Germakówka** można nabyć tamże w dowolnych ilościach na wybór tryki i maciorki czystej krwi Rambouilet, czystej krwi Negretti, jakoteż i Rambouilet Negretti. Pomiędzy Rambouilletami znajdują się egzemplarze oryginalne z Francyi importowane. Wysprzedaż trwać będzie od chwili ogłoszenia, najpóźniej **do końca maja r. b.**

Bliższych wiadomości udziela Zarząd dóbr poczta **Krzywcze.** (1368 5-6)

Wyprzedaż

szkła i porcelany

PERLI HALBER

ulica Ruska, liczba 8.
(1660 2-3)

Znacznie zniżona cena

Jabłek suszonych

bez dymu!

obieranych, drylowanych i krajanych na amerykański sposób, gdyż 1 kilo zamiast **60** tylko **40 cent.**, które rozsyła w woreczkach po 5 kilo włącznie z opakowaniem i franko do każdej stacyi

L. K. w Pistyniu

poczta w miejscu.
(6574 5--14)

NAGRODA 16,600 FRANCS

QUINA LAROCHE

ELIXIR WINNY

QUINA LAROCHE jest najdokładniejszym preparatem ze wszelkich środków z chininą. Smak posiada przyjemny i skuteczność jej uznaną została w słabościach żołądka, gastralgii, wyredznieniu, braku apetytu, w trudnem i mozolnem przyjściu do zdrowia po ciężkich chorobach, etc.

Zapobiega i leczy GORĄCZKI peryodyczne, jak również następstwa tychże.

PARYŻ. 22, ULICA DROUOT

W Warszawie dostać można w aptekach pp. Dr. Heinricha, Barcza, Wendy i Wiorogórskiego i w składach materyałów aptecznych pp. Spiessa i Mrozowskiego, L. Zieminskiego, Cierzputowskiego, etc.

We Lwowie dostać można w aptekach pp. Mikolascha, Krzyżanowskiego, A. Sklepińskiego, Ruckera, Naklika.

W Krakowie dostać można w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka, Wiszniewskiego.

(6608 8—?)

Na święta

korzenne towary.

$4^8/_{10}$ klo.	migdałów słodkich	zł. 5.80	do zł.	6.—
$4^8/_{10}$ „	rodzynków bez pestek.	„ 2.50	do „	3.90
$4^8/_{10}$ „	rodzynków z pestkami i czarnych	„ 3.40	do „	3.60
$4^8/_{10}$ „	fig sułtańskich	„ 4.40	do „	4.80
$4^8/_{10}$ „	orzechów laskow. bez łupki	„ 5.60	do „	5.80
$4^1/_2$ „	cykaty w cukrze	„ 6.50	do „	6.75
$4^1/_2$ „	malagi suszonej	„ 5.70	do „	6.10
$4^1/_2$ „	jabłek tyrolskich	„ 1.90	do „	2.20
$4^4/_{10}$ „	kalafiorów włoskich	„ 2.50	do „	2.80
$4^4/_{10}$ „	bryndzy celnej	„ 4.10	do	4.40
$4^9/_{10}$ „	kawy w różnych gat.	„ 5.90	do „	9.85
$4^1/_2$ litra	śliwowicy prawdziw.	„ 4.80	do „	5.70

jakoteż inne towary wysełam po najmierniejszych cenach. (1589 2—4)

Cenniki wysełam franco

Tomasz Gurowicz

Budapeszt.

Cennik.

HANDEL

KAROLA BAŁŁABANA

WE LWOWIE

uskutecznia łaskawe zamówienia bezzwłocznie. Przy zamówienin towarów za gotówkę lub zaliczkę w kwocie 50 zł. naraz, nie licząc opakowania, odstawia koleją do ostatniej stacyi franko.

Ryż arrakan	28 —.32
„ włoski fioretone	—.48
„ Karoliński podłużny	—.40
Sago perłowe białe	—.56
„ indyjskie palmowe	1,28
„ „ w pakiet. $^1/_4$ k.	—.75
Krupki perłowe	32 .43
Zelatyna fl. biała $^1/_2$ k. 2.40 dek.	—.6
„ „ róż. „ 2.80 „	—.7
Karuk rybi	—25
Miód przaśny czysty żółty k.	—.56
Makaron włoski długi itd.	—.64
„ w nitkach	—.72
Wanila meksykańska deka	—.10
„ strączki	40, 50 i 60
Szafran francuski deka	1.20

Inne korzenie jak papryka, pieprz, cynamon, gwoździki, kwiat muszkatełowy itd. zawsze świeże i najtaniej.

Swiece Milly Stearynowe

4. 5, 6, 8. i 12 na ft. w. 560 gr.	—80
Apollo „ „	—.62
Latarkowe 24, 29 i 30 „ „	—65
Olej rzepakowy rafin. „ „	—,64
Knotki do lamp	4 i 10
Mydło do prania suche	—.52
„ do rąk glicerynowe	.20
Krochmal pszenny tiulowy	.48
„ ryżowy	.60
„ brylantowy Lipski do nacierania, pakiet zawierający 4 pakietów	—.12
Farbka do bielizny w pudełkach 56, 28 kilogr.	2.40
Farbka w prosz. Ultramarin	5, 10 i 1.20
Farbka w gałkach w pudełkach $^1/_2$ kil.	1.—

Nareszcie Soda do prania, korzeń mydlany, gąbki toaletowe i powozowe, miotełki, zapałki, proszek perski na owady, tynktura na pluskwy, czerniało na obuwie w pudełkach po 6, 7 i 12 ct. (1533 2 ?)

Najdawniejszy

Handel płócien i bielizny stołowej

Fryderyka Schubutha i Syna

we Lwowie, Rynek, l. 45.

poleca po bardzo niskich cenach:

24 metr.	**płótno krajowe**	od złr. 8.50	do złr. 13.50
24 „	„ rumburgskie	„ „ 12.50	„ 25.—
24 „	„ szwajcarskie	„ „ 16.—	„ 30.—
24 „	„ Creas	„ „ 16.—	„ „ 25.
41 „	**weby** szwajcarskie	„ „ 28.—	„ „ 110.—
41 „	„ rumburgskie	„ „ 35.—	„ „ 115.—
39 „	„ holenderskie	„ „ 17.50	„ „ 100.—
39 „	„ irlandzkie	„ „ 27.—	„ „ 80.—
15 „	**płótno** bez szwu na prześcieradła na posłanie	„ „ 16.—	„ 35.—
15 „	**płótno** bez szwu na prześcieradła pod kołdrę	„ „ 20.—	„ „ 60.—
1 tuzin	**ręczników** białych nicianych	„ „ 4.50	„ „ 25.
1 „	**chustek** czysto-nicianych	„ „ 3.—	„ „ 15.—
1 garnitur	**stołowej** bielizny na 6 osób	„ „ 4.50	„ „ 25.—
1	„ „ 12 „	„ „ 10.—	„ „ 50.—
1	„ „ „ „ 18 lub 24 osób	„ „ 35.—	„ „ 100.—

Serwety i serwetki deserowe.

Garnitury kawowe kolorowe od zł. 3 do 8.50.

Pończochy i skarpetki saskie.

Prawdziwe angielskie **Oxforty** tudzież **Chiffony** i **Shirtingi.**

Koszule damskie i mężkie płócienne i chiffon. od zł. 2, do zł. 8.

Najnowsze **chusteczki kolorowe** od 12 do 80 ct. sztuka w wielkim wyborze.

Calicot

bawełniane płótno włoskie, ajtańszy i najtrwalszy materyał na kalesony, **sztuka złr. 8.50** (10 par).

Za trwałość i jakość towarów ręczy nasza od stu lat znana z uczciwości i rzetelności firma.

Szczegółowe cenniki rozsyłamy franco.

(1600 2--6)

Słownik geograficzny

Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich

pod Redakcyą:

Filipa Sulimierskiego, Bronisława Chlebowskiego i Władysława Walewskiego

Wyłącznym nakładem Władysława WALEWSKIEGO

wychodzi w Warszawie od r. 1880, *co miesiąc* zeszytami po 5 ar. druku; 12 zeszytów składa 1 tom.

Cena zeszytu: w rublach *50 kop.*; w w. a. *65 cnt.*; w markach *1 m. 5 f.*

Cena tomu: w rublach *6 rs.*; w w. a. złr *7.50,*; w markach *12 m. 60 f.*

Cena z przesyłką pod opaską w kraju lub zagranicą: w rublach *60 kop.*; w w. a. *75 ct.* w markach *1 mrk. 25 f.*

Cena tomu z przesyłką: w rublach *7 rs. 20 kop.*; w w. a. *9 złr.*; w markach *15 marek.*

Oprawa tomu **rs. 1.**

Administracya Słownika i *adres* do przesyłania pieniędzy, reklam, także artykułów.

JULIUSZ WALEWSKI, dr. praw, Warszawa, ul. Długa, Nr. 47.
(632 10—100)

Zawiadamiamy niniejszem, że na tegoroczny sezon zaopatrzyliśmy nasz magazyn obficie w najlepsze **POWOZY.** Począwszy od Landauskich powozów o czterech siedzeniach, kolasek, na pół krytych faetonów, faetonów do powożenia dla panów i dam, aż do dorożki, wozu gospodarskiego i tarantasów, znachodzi się wielki wybór najlepszych wyrobów tego rodzaju, do których zwidzenia każdego najuprzejmiej zapraszamy.

SKŁADY znajdują się we Lwowie przy ulicy Karola Ludwika l. 5 i 21.

SCHUSTALA i SPKI.

c. k. uprzyw. nadworna fabryka powozów, odszczególniona kilkoma dyplomami honorowemi i wieloma medalami, a między temi pierwszem uznaniem na wystawie przemyskiej.

Zawiadamiamy zarazem, że wysełamy na prowincyę rozmaite angielskie łakiery powozowe w najlepszym gatunku do użytku dla naszych gości lub dla lakierników powozów i innych przedmiotów. (1362 4—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki pa... „S...